Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1956 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 13 august 1955

INIȚIATIVA ÎN MUNCĂ — O CONDIȚIE A SUCCESULUI

Cu luni în urmă, biroul organizației de secție U.T.M. „Transformatori" de la „Electroputere"-Craiova a discutat una din problemele cele mai importante ale vieții organizației de secție: cauza pentru care unii tineri absentează nemotivat de la lucru, dau produse de proastă calitate, nu citesc suficient, nu participă la viața U.T.M.

La început, aceste lipsuri au fost motivate astfel: „Nu ne ajută comitetul U.T.M. pe fabrică".

— Sînteți destul de capabili — le spuneau însă comuniștii. De ce așteptați să fiți dădăciți? E timpul să aveți voi înșivă mai multă inițiativă.

Și membrii biroului U.T.M. au început să se gîndească, să caute o rezolvare a acestei probleme. Ei și-au dat seama că este necesar să ia asemenea măsuri care să ducă la intensificarea muncii de educație în rîndul tinerilor. Cele 3 brigăzi de producție existente au primit sarcina să țină săptămînal informări scurte asupra situației internaționale și asupra principalelor evenimente din țara noastră, gazeta de perete și cea a postului utemist de control au început să fie folosite pentru criticarea tinerilor care dau rebuturi, iar pentru a dezvolta la tineri dragostea de citit s-a hotărît să se organizeze recenzii și discuții despre diferite cărți.

Hotărîrile adoptate au fost aplicate în practică. Intr-o adunare generală deschisă, tinerii au avut ocazia să asculte recenzia romanului lui B. Polevoi „Povestea unui om adevărat" ținută de tovarășul Ciulin. Intr-o altă adunare s-a discutat articolul „Energia atomică în slujba păcii". Au mai fost organizate și alte asemenea acțiuni.

Care sînt rezultatele acestei munci? Iată doar cîteva fapte: astăzi, nici un tînăr din secție nu mai dă lucru de proastă calitate, la concursul „Iubiți cartea" s-au înscris pînă în prezent 19 tineri, în secție sînt 38 tineri abonați la „Scînteia tineretului". Dacă cu luni în urmă trebuia dusă o adevărată „campanie" pentru ca tinerii să se aboneze la presa de tineret, astăzi ei cer din proprie inițiativă acest lucru; interesul tinerilor pentru citit a crescut simțitor și astfel, datorită faptului că în fruntea acestei organizații de secție se află un birou la care a crescut spiritul de inițiativă și știe să se sprijine pe ajutorul utemiștilor și al tuturor tinerilor, utemiștii au devenit activi, își îndeplinesc sarcinile la timp și duc o viață de organizație tot mai atrăgătoare.

Sînt însă alte organizații de bază, în munca cărora lipsurile dăinuiesc, în care se duce o activitate monotonă. Acest lucru se întîmplă de obicei acolo unde în conducere sînt utemiști lipsiți de spirit de inițiativă, deși mulți dintre ei sînt capabili, destoinici, plini de tinerețe. Uneori însă ei uită să mai gîndească, să mai aibă grijă de munca organizației. „N-am primit indicații de la raion" — iată răspunsul pe care-l dau unii secretari și membri ai comitetelor organizațiilor de bază, atunci cînd îi întrebi de ce nu s-a prelucrat o hotărîre importantă apărută cu cîteva zile în urmă, de ce n-au luat măsuri pentru rezolvarea unei alte probleme etc. Dacă primesc o sarcină de la raion, aceștia o execută uneori chiar cu precizie. Doar atît. Le este însă lene să descopere noi și interesante metode de muncă cu tineretul. Asemenea tovarăși s-au obișnuit — și sînt și activiști raionali care îi încurajează pe această linie — să nu facă nici în ruptul capului un pas măcar, fără a primi indicații de la comitetul raional sau orășenesc. Un asemenea comitet, unde inițiativa creatoare în muncă este înlocuită cu dădăceala, este și cel din satul Ileanda din raionul Dej. Tovarășul Ion Șoltuț, secretarul acestei organizații de bază, cunoaște destul de bine munca de organizație și poate să lucreze, dar este obișnuit să i se reamintească mereu sarcinile. El însă nu manifestă nici o inițiativă. Activiștii comitetului raional l-au ajutat în alcătuirea planului de muncă, au ținut ședințe, i-au sugerat cîteva metode de muncă. De îndată însă ce activiștii comitetului raional au început să viziteze mai rar această organizație, munca a prins să lîncezească.

După cum se vede, în acele organizații de bază în care comitetele de U.T.M. promovează noul, se străduiesc să găsească cele mai eficace metode de rezolvare a diverselor probleme, luptă pentru înlăturarea formalismului, a șabloanelor, acolo se îndeplinesc la timp sarcinile, viața de organizație pulsează din plin.

Dimpotrivă, în organizațiile ale căror comitete nu au atitudine creatoare față de muncă, care obișnuiesc să lucreze după un șablon stabilit, nu manifestă inițiativă și așteaptă în fiecare caz indicații speciale, în acele organizații de bază munca lîncezește.

Inseamnă oare aceasta că totul trebuie lăsat să meargă numai pe baza inițiativei proprii a comitetelor și birourilor organizațiilor de bază, că activitatea acestora nu mai trebuie controlată? Nici de cum! În munca de organizație, controlul îndeplinirii hotărîrilor și a sarcinilor constituie una din principalele garanții ale succesului. Comitetele raionale și orășenești sînt datoare să controleze cu toată răspunderea îndeplinirea de către comitetul organizației de bază a sarcinilor trasate, a hotărîrilor luate în adunările generale. Acest lucru educă la membrii comitetelor spiritul de răspundere.

In același timp însă, este necesar ca activiștii comitetelor raionale și orășenești să sprijine mai mult inițiativele proprii ale comitetelor U.T.M., să nu se substituie acestora, să încurajeze pe acei secretari care muncesc cu suflet, cu pasiune. Experiența celor mai buni secretari trebuie adusă la cunoștință întregului activ și organizațiilor de bază. Cînd se deplasează pe teren într-o organizație de bază, activistul nu trebuie să se limiteze la un aspect al muncii, ci trebuie să privească problemele în ansamblul lor, să le analizeze cu simț de răspundere, să ajute cu răbdare și perseverență la rezolvarea lor.

Educarea secretarilor, a membrilor comitetelor organizațiilor de bază, a activiștilor și a tuturor utemiștilor în spiritul inițiativei este o chestiune de mare însemnătate: de succesul ei depinde în mare măsură avîntul întregii munci a organizațiilor U.T.M.

File de carnet clujan

Războiul automat „A. T. 115"

„A. T. 115" este primul război automat al țării noastre. El s-a născut lunile trecute la Cluj, la uzinele „Unirea", într-o fostă fabrică de grenade a capitaliștilor romîni. A scrie despre constructorii acestei mașini în limitele unui articol de ziar este aproape imposibil. De acest lucru m-am convins căutîndu-i zadarnic, pe cei cîțiva, după închipuirea mea, ingineri, tehnicieni și muncitori care au realizat primul război automat. Spun zadarnic, pentru că în loc de cîțiva am găsit cîteva sute. Începînd de la turnătorie, la sectorul II prelucrător, la montaj, întreaga uzină a scris istoria războiului automat „A. T. 115".

Banyai Iuliu lucrează la turnătoria uzinei. Timp de peste 20 de ani, aproape a treia parte a vieții sale, el și-a petrecut-o lîngă cuptoarele acestei fabrici, ale căror flăcări i-au mîngîiat obrajii. Ce ar putea să creeze un simplu turnător? S-ar părea că termenul de creație este specific doar artiștilor. Totuși, Banyai este un artist veritabil.

În martie i s-au dat schițele modelelor. Schițele erau trimise de prieteni care le-au dăruit și un război automat nounouț ca să le fie tovarășilor romîni cît mai lesne de construit. În jurul lăzii cu emblema secerei și ciocanului sosită din Uniunea Sovietică s-a strîns toată uzina. Niciodată în istoria uzinei „Unirea", fie că era vorba de pompe de fîntînă, sau sobe, n-au mai sosit asemenea daruri. Ele nici nu aveau de unde să vină. În trecut, secretul de fabricație nu se dăruia.

Schițele au fost încredințate celui mai vechi metalurgist din fabrică. Banyai le-a cercetat îndelung ca pe o comoară. A socotit că i-ar trebui pentru a turna de mînă modelele, fără a întrerupe comenzile obișnuite ale uzinei, cam vreo 6 luni.

Și așa, Banyai Iuliu a început să creeze o operă care ar putea trezi invidia multor poeți. Opera turnătorului are peste 300 de file și a fost zămislită în pară de foc la cîteva mii de grade. Fiecare filă este o simfonie închinată patriei libere care acum împlinește al 11-lea an. Filele acestea cîntăresc de la cîteva grame la zeci de kilograme. Cea mai mică este de 10 grame, în schimb alta cîntărește 21 de kilograme. Fiecare dintre cele 300 de modele, de file de operă, a fost zămislită de mînă. Creația s-a contopit cu oțelul incandescent, cu plumbul docil, învăluită de aburul metalului care își schimbă starea. De atunci au trecut mai multe luni...

În sala de montaj cîteva zeci de războaie automate gonesc în plin rodaj. Din cînd în cînd un camion uriaș cu zece roți trage la rampă luînd în spate cîte un „A. T. 115". Metalurgiștii de la „Unirea" au promis că acest camion va face 100 de astfel de drumuri în acest an.

M. ZONIS

O nouă întovărășire zootehnică

În satul Mada, comuna Balșa, raionul Orăștie, a avut loc zilele trecute inaugurarea unei întovărășiri zootehnice. Aceasta este cea de-a 25-a întovărășire zootehnică înființată pînă acum în raionul Orăștie.

În întovărășirea din satul Mada s-au înscris 30 de familii de țărani muncitori crescători de animale cu un număr de 135 de oi și capre și cu 19,31 ha. pășune. Adunarea generală de constituire a noii întovărășiri a ales ca președinte pe Simion Murg, ca secretar pe Simion Zolo, iar ca membri pe Ioan Bogdan, Marița Găldean și Ilie Costa, cei mai buni crescători de animale din sat.

(Agerpres)

Muncesc cu spor

În aceste zile de vară în satul Bîlhacu, raionul Filimon Sîrbu, întreaga activitate a celor 125 de familii de întovărășiți se desfășoară la hotarul satului, acolo unde batoza duduie neîncetat.

Din zorii zilei și pînă noaptea tîrziu, munca nu contenește o clipă. Țăranii întovărășiți au lucrat cu toate forțele la recoltat. Începînd de la 20 iulie ei muncesc la treieriș. De multe ori îi apucă și ora 11-12 noaptea, dar treierișul trebuie terminat cu toate că ploile din ultimul timp îi împiedică mult. Atunci cînd timpul permite să se muncească fără întrerupere, batoza bate zilnic pînă la 17.000-18.000 kg. boabe. Pînă în prezent, ei au treierat grîul de pe 130 ha.

Recolta bogată din acest an a fost o răsplată a muncii întovărășiților. Foarte mulți dintre ei au obținut o recoltă medie de peste 2.000 kg. la hectar. Astfel, Răileanu Staicu a obținut 2.430 kg. la hectar, Ion Istodor a obținut de pe o suprafață de 0,75 hectare 1855 kg., Neagu Alexandru a recoltat de pe o suprafață de 2 hectare 4850 kg. grîu.

După ce și-au predat cotele datorate statului, întovărășiții și-au cumpărat prin comerțul de întîmpinare material de construcții pentru case.

Acum cei care au terminat treierișul au început arăturile de vară.

Mari cantități de mărfuri sosite din U. R. S. S.

Prin gara Socola intră în țara noastră mari cantități de mărfuri din U.R.S.S. Numai în luna iulie, au sosit din Uniunea Sovietică prin gara Socola 26.000 tone cocs, peste 1.000 tone produse chimice, peste 1.000 tone utilaje industriale, mari cantități de cărămidă refractară și alte produse necesare dezvoltării economiei noastre naționale.

Carnaval pionieresc

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — La tabăra de pionieri regională Baia-Sprie a avut loc un carnaval pionieresc închinat celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului. La acest carnaval, au participat 200 de pionieri, aproape toți mascați cu măști confecționate de ei.

Carnavalul s-a deschis cu un bogat program artistic format din cîntece și dansuri romînești, maghiare și sovietice, pregătite de profesorul de muzică, Inceu.

Apoi, pionierii au petrecut o seară de neuitat în cadrul acestui carnaval organizat cu sprijinul cadrelor didactice și în deosebi, cu ajutorul instructoarei superioare de pionieri, utemista Iuliana Ghereș.

Muncitorii își construiesc case

În cartierul 1 Mai din Tg. Jiu, pe strada nouă „Comuna din Paris" au apărut 8 case noi și luminoase.

Printre acestea se află și casa tovarășului Iosif Lehner, mecanic la întreprinderile raionale „30 Decembrie" Tg. Jiu.

Ca și altor mii de muncitori și mecanicului Iosif Lehner statul i-a acordat un credit de 25.000 lei. Cu acești bani și cu contribuția lui personală, și-a ridicat o casă de toată mîndrețea.

Iosif Lehner, împreună cu familia sa, au schimbat căsuța de bîrne din marginea orașului în vecinătatea fostului lagăr al deținuților politici din timpul regimului burghezo-moșieresc, cu o casă de zid, compusă din 2 camere, bucătărie și baie.

Corespondent
ION SBIRCIOG

Sportivii Vrancei

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). De cîțiva ani și în special de la formarea asociației Recolta, țăranii muncitori și ciobanii Vrancei au prins dragoste de sport. Tineretul care zilnic aleargă pe coclaurile munților sărind peste gropi și șanțuri, aruncînd cu bolovani după diferite jivine de munte și-a găsit o minunată întrebuințare a aptitudinilor lui în sport.

Într-una din duminicile trecute, la Bîrlad au venit și sportivii din Vrancea pentru a lua parte la faza regională a campionatului atletic organizat de asociația Recolta. Cei trei frați Toma, Anica și Ștefana din întovărășirea „Congresul al II-lea al Partidului" din Valea Sării, ca și tehniciana agronomă Popa Elisabeta, țăranca Macovei Tinca și ciobanul Potop Axente din Valea Sării au reușit să obțină succese deosebite la acest concurs.

Și ceilalți sportivi ai asociației Recolta au obținut succese deosebite. Utemistul Bazalic Mihai de la G.A.S. Zorleni a parcurs distanța de 100 m. plat în 11 secunde și 8 zecimi, iar Leu Ion de la Murgeni, la aceeași probă a terminat cursa în 12 secunde și o zecime.

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

80.000 lei acumulări suplimentare

Colectivul fabricii de conserve de legume „Dunărea" din orașul Tulcea acordă o deosebită atenție realizării a cît mai multe acumulări socialiste peste prevederile planului. Pentru a-și da din plin contribuția la îndeplinirea angajamentului luat, tinerii și-au propus ca obiectiv de seamă în întrecerea desfășurată în cinstea zilei de 23 August, creșterea producției și a productivității muncii.

Lăcătușii Vasile Bledea, Virgil Sezan și Iordan Irimia, au adus unele îmbunătățiri la grupul mașinilor de preparat suc de paste de tomate, mărind intensiv indicele de utilizare. In urma acestor îmbunătățiri, capacitatea de producție a mașinilor a crescut cu 2.000 kg. pe zi.

Lucrul pe bandă a dat posibilitatea tinerelor muncitoare Anicuța Andreev, Emilia Trandafir, Zamfira Georgescu și altora să producă în fiecare zi cu 40 la sută mai multe conserve.

În prima decadă a lunii august, colectivul de muncă al fabricii „Dunărea" a dat peste plan 8.400 kg. conserve din legume și a realizat economii în valoare de 50.000 lei. Datorită folosirii chibzuite a materiei prime și a materialelor auxiliare, precum și datorită micșorării cheltuielilor administrativ-gospodărești, prețul de cost a fost redus cu 4,7 la sută.

Acumulările socialiste suplimentare care au fost realizate pînă în prezent de muncitorii întreprinderii „Dunărea" se ridică la suma de 80.000 lei.

Corespondent
M. ANGHEL

Succesele tinerilor forjori

Pentru a contribui la realizarea a cît mai multe acumulări socialiste peste plan, încă de la începutul lunii iulie conducerea sectorului forjă a uzinelor „23 August" din Capitală a trecut la introducerea unor noi măsuri tehnico-organizatorice. În acest scop cele 33 de propuneri făcute în preajma sărbătoririi celei de a XI-a aniversări a eliberării, de către colectivul sectorului și aplicate în practică vor face ca pînă la sfîrșitul anului să se realizeze peste plan beneficii în valoare de peste 515.000 lei.

Primii pași spre atingerea acestui rezultat au și fost făcuți. Tinerii, în fruntea cărora s-au situat utemiștii, au făcut în acest sens prețioase propuneri.

Printre tinerii din sectorul forjă pe care-i preocupă îmbunătățirea permanentă a procesului de producție se numără și cei din echipa utemistului Gheorghe Tănase. Materialele consumate pentru întreținerea macaralelor și a cuptoarelor în lunile trecute atingeau uneori cifrele de 9.000—10.000 lei. Sub conducerea directă a maistrului utemist Aurel Dănescu, tinerii din această echipă au trecut la întrebuințarea cu mai multă chibzuință a materialelor electrice, ceea ce i-a ajutat ca la sfîrșitul lunii iulie să realizeze o economie de peste 7.000 lei.

Nici lăcătușii sectorului forjă nu s-au lăsat mai prejos. Brigada condusă de utemistul Mircea Hariga a propus înlocuirea la patru ciocane pneumatice a vechilor sisteme de manivelă confecționate din oțel cu sisteme de manivelă din fier profilat. Pe această cale, în luna trecută brigada utemistă condusă de utemistul Mircea Hariga a realizat economii de materiale în valoare de 3.700 lei.

De curînd muncitorii tineri și vîrstnici de la uzinele „23 August" din Capitală au trecut la forjarea vilbrochenului de la motorul de 15 C.P. și de 25 C.P. după șablon, ceea ce va reduce simțitor din greutatea materialului folosit. Pentru reducerea necontenită a prețului de cost al vilbrochenelor, tinerii Gheorghe Ivan, Petre Ariton și alții lucrează cu multă tragere de inimă în cadrul echipelor de forjori.

Continuînd acțiunea de realizare de cît mai însemnate economii, pîrghie importantă în acțiunea de sporire a acumulărilor socialiste peste plan, tinerii forjori, lăcătuși, electricieni, ajutați de maiștrii și tehnicienii din sectorul forjă, vor da patriei pînă la 30 decembrie a.c. acumulări socialiste în valoare de peste 515.000 lei.

Corespondent
TRAIAN BADULESCU

Propuneri prețioase

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Totalul acumulărilor socialiste suplimentare pe care le vor da patriei muncitorii uzinelor de încălțăminte „Ianoș Herbak" din Cluj se ridică la suma de 4.500.000 lei, dintre care 1.500.000 lei vor fi realizați în cinstea celei de a XI-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Pentru realizarea angajamentelor luate, conducerea întreprinderii a întocmit un program de măsuri tehnico-organizatorice în care se prevăd, printre altele, extinderea aplicării inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele metalurgice „21 Decembrie" din București și deschiderea a două cursuri de calificare.

În primele două decade ale lunii iulie, la fabrica de cauciuc din cadrul uzinei, datorită creșterii permanente a nivelului calificării muncitorilor, rebuturile au fost reduse la pantofii de tenis, cu 14 pînă la 18,5 la sută.

Aplicînd cu succes metoda de economii inițiată de Lidia Korabelnikova, muncitorii din secțiile de croit nr. 1 și 2 au economisit pînă la 20 iulie, 712.000 decimetri pătrați de piele.

În această perioadă, muncitorii au făcut însemnate propuneri în vederea realizării a cît mai multe acumulări socialiste peste plan. Numărul inovațiilor înaintate la cabinetul tehnic s-a ridicat în luna iulie la peste 30. Muncitorii Balint Patak și Paul Regöczi, au propus un nou procedeu de subțiere a ramei și a tocurilor de lemn, în urma căruia se poate realiza anual o economie de 37.000 lei. De asemenea muncitorul Vasile Elöpataki a propus înlocuirea bombeurilor pe bază de nitro-celuloză cu bombeuri pe bază de formit, procedeu care aduce o economie anuală în valoare de peste 2.000.000 lei.

Cu angajamentul îndeplinit

Ca și în anii trecuți, muncitorii și tehnicienii fabricii „Țesătura"-Iași și-au luat și în acest an angajamente sporite în vederea întîmpinării cu noi succese în muncă a măreței sărbători a eliberării, ziua de 23 August. Printre alte angajamente a fost și acela de a da patriei cît mai multe acumulări socialiste peste prevederile planului. Pentru realizarea și depășirea acestui angajament, muncește cu deosebită însuflețire întregul colectiv al întreprinderii.

Zilele care treceau, făceau ca săgeata de pe graficul de producție să urce mereu, iar acumulările realizate să fie tot mai mari. Sfîrșitul lunii iulie a marcat îndeplinirea de către harnicii muncitori a angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. Ei au dat peste prevederile planului 28.848 metri pătrați țesături, precum și cantitatea de 9.335 kg. fire de bumbac de bună calitate. Realizările obținute au făcut posibil ca întreprinderea să verse statului 1.210.701 lei.

Prin repararea cănilor la carde s-a realizat o economie de 5.524 lei. Economii care ating suma de 5.000 lei s-au realizat și prin recondiționarea manșoanelor defecte și îngrijirea lor în timpul funcționării mașinilor. În această perioadă au fost recondiționate suveici în valoare de 9.311 lei.

Îmbunătățind mereu procesul de producție, s-a putut reduce consumul de coloranți, realizîndu-se o economie de 5.800 lei. Importante economii s-au mai realizat și prin recuperarea de sodă caustică, prin descărcarea motorinei direct în rezervor cu ajutorul conductelor, prin inovațiile și raționalizările concepute de muncitorii întreprinderii etc.

Printre muncitorii care s-au evidențiat în mod deosebit în lupta pentru obținerea acestor frumoase realizări, un loc de frunte îl ocupă țesătoarea Maria Alexandrescu. Folosind din plin timpul de lucru, ea a dat peste plan 1.349 m. țesături de bună calitate iar tovarășa Florica Răzmeriță a realizat peste plan 1.217 m. țesături. Succese asemănătoare au obținut și tovarășele Elena Hălăcescu și Elena Marin, prima cu o depășire a planului de 1.088 m. și a doua de 1.003 m. țesături. O contribuție prețioasă la realizarea de cît mai multe acumulări peste plan au dat-o și muncitorii din secția de țesut rapid, care au produs aproape 9.000 metri țesături peste plan.

Realizîndu-și angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August, muncitorii fabricii „Țesătura"-Iași sînt hotărîți să muncească cu și mai mare avînt pentru a da patriei tot mai multe acumulări socialiste peste sarcinile de plan.

Corespondent
JOE LENȚER

In anii construcției pașnice

Se împlinesc curînd unsprezece ani de la eliberarea patriei noastre. O perioadă înfloritoare, în care orașele și satele noastre au cunoscut mari prefaceri. Pe locurile pustiite de război, oamenii muncii, făcînd dovada unui înalt eroism, au ridicat noi construcții, menite prin trăinicia lor, să slujească atît generației de azi cît și celor de mîine.

Fotografia de jos ne arată Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu", din București, noul corp de clădire, ridicat în 1953. Clădirea aceasta, atrăgînd prin arhitectonica ei modernă, oferă minunate condiții de studiu: săli spațioase și luminoase, laboratoare bogate înzestrate etc. Un astfel de laborator este cel de microbiologie; iată în fotografia din stînga un grup de studenți lucrînd în acest laborator.

La cele șase facultăți ale Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu", au studiat în anul școlar trecut, 2570 de studenți, iar numărul celor care, absolvind, au plecat să-și dea aportul la dezvoltarea agriculturii noastre noi, întrece cifra de 700.

LITERATURĂ-ARTĂ

Ștefan Luca

CURIERUL

— Schiță —

Dăneț, sergentul în termen, a căzut în mîinile nemților spre ziuă, cînd nici nu se aștepta.

A căzut la întoarcere... Acum privea afară, printr-un ochi de fereastră știrbă, gîndindu-se că niciodată, ca-n război, nu vezi atîtea lucruri strîmbate, lovite, ciuntite. Nu numai oamenii, dar parcă și casele și copacii și drumurile sînt scoase din mersul lor firesc... trunchiuri carbonizate, case răvășite cu acoperișuri hîite... ai impresia că și frunzele își înfăptuiesc asimilația într-o încordare gravă, și ele arată mai întunecate.

Dar dintre toate nopțile, noaptea căderii lui a fost fără îndoială cea mai întunecată.

Niciodată n-a crezut Dăneț că o noapte poate fi atît de neagră. I-ar fi venit greu, dacă cineva i-ar fi cerut a doua zi, să explice în cîteva cuvinte cum arată o noapte atît de întunecată. Dăneț era obișnuit cu nopțile, știa să și explice, era doar student în anul II la Naturale și se pregătea pentru cariera de profesor. Altădată s-ar fi străduit s-o compare, ca deobicei, cu alte nopți, asemănătoare, nopți în care făceau marșuri lungi, cu echipamentul ajustat, în pas de voie. Mergi înainte, înconjurat de întuneric ca-ntr-o plasă, cu un sentiment nelămurit de neliniște și-n același timp de nepăsare. Avea la un moment dat impresia că toate simțurile se concentrează în auz. Pînă și ochii, în încordarea lor dureroasă de a zări ceva mai întunecat decît întunericul, de-a stabili un contur, o formă, care s-ar putea să fie o casă, un copac, o șiră de paie, ori un șanț, renunță prelungindu-se oarecum și ei în auz. Ai convingerea că și ochii percep sunete... Și de fiecare dată auzul, singura fereastră deschisă-n afară, înregistrează foșnete, oftaturi, țipete scurte, tragice, iar mîna, crispată, strîngînd instinctiv patul armei, te doare. Te-ai obișnuit cu mersul, devenit deprindere, act automat, te-ai obișnuit și cu durerea din mîna dreaptă, te-ai obișnuit să calci fără zgomot peste șanțuri, prin tufișuri, fără să mai bagi seama, ghicindu-le, o, te-ai obișnuit mai ales cînd într-o noapte, încercînd să-i spui ceva ostașului din stînga ta, Stanca Ilisie, care se trage din Chiher, bagi de seamă că nu-ți răspunde și nici nu-ți poate răspunde: doarme mărșăluind, doarme de-a binelea, călcînd fără greș înainte. In stînga ta, calcă Manea, oltean cu douăzeci și patru de măsele, care nu suferă să fie drăcuit și care-i în stare să bage toate cartușele în 12, iar în urma ta vine, tăcut, Ciobanu, unul care-l întreabă mereu cum îi spune pe latinește bradului, dar ferigii. Dăneț, căruia toți îi zic „profesorașul" răspunde bucuros: cepei așa, usturoiului — adică „ai" cum i se zice pe Mureș. Și Ciobanu clatină din cap și tace. Ca apoi a doua zi să-l întrebe din nou, ca și cum și-ar lua o porție...

Viața își urmează cursul ei, în conformitate cu legile stabilite. Femeile nasc, alăptează, își culcă pruncii și-n aceste zile în care lui i se pare că totul s-a redus, s-a comprimat în război ca viața unei ferigi în spori. Nu; există încă undeva o viață de familie, sînt elevi care se duc la școală și copiază de pe fițuici, sînt și alte emoții deci, se petrec desigur și scene de amor, se împreună buze dornice, se rostesc sub bolta vastă cuvinte frumoase, cu valoare circumscrisă împrejurării, cum afirma profesorul de latină, fără rezonanță în eternitate. Adică, viața își urmează firul ei, în conformitate. I se părea totuși că se înșeală. Nici acolo viața nu-și urmează firul ei obișnuit.

Ciobanu nu știe ce-i aceea „conformitate". El n-a făcut niciodată biologie să-l asculte pe profesorul Opran. Ce spunea Opran?

— Războiul este o inconsecvență, un fenomen antibiologic. Este curmată prin violență o dezvoltare necesară a unui organism viu. O crimă, deci. Se ucide, în splendida ei desfășurare, viața. Cei care violează legile acestea, fac parte indubitabil dintr-o specie animală care trebuie stîrpită.

A început să urce, prudent, pe un drum costiș. Il cunoștea. Doar timp de șase luni călcase zi de zi coclaurile acestea, exersînd pînă la saturație „grupa în atac", organizînd „dispozitive de apărare", fixînd repere pentru blocajul mitralierei. Pînă la pădure nu mai era mult, cel tîrziu la ora „H" trebuia s-ajungă pe creastă.

Atunci vor izbucni focurile. Din douăsprezece guri de tun se va năpusti asupra nemților moartea. Și Dăneț îi fu recunoscător nopții.

Bine că ești așa de neagră ca groapa, noapte! E incomparabilă noaptea asta. Nu suflă vîntul, nu fîșîie frunzele, totul e tăcut ca-ntr-o mare așteptare. Doar aerul e umed, de toamnă întîrziată. Așa o noapte trebuie să-l fi răpus pe Ion Vodă, umezindu-i praful de pușcă. Ia să fi avut bătrînul, gîndi Dăneț, calibru 7,92 „S", ori trasoare, ce-ar mai fi violat cîteva dezvoltări necesare ale cîtorva organisme otomane. Zîmbi, pipăindu-și baioneta

Ora „H", pe creastă. De-abia apropiindu-se de pădure își aminti de misiunea din noaptea aceasta. Misiune de curier, voluntar. O misiune care se încredințează numai dacă se acceptă voluntar.

— E o misiune grea, dificilă, i s-a spus. Poți ușor capota.

Comandantul companiei se strădui să-l lămurească, pe hartă:

— Trebuie să treci, uite, pe aici și pe aici... cunoști? Fîntîna seacă și Ciana... de două ori, așa dar... peste linii nemțești. Batalionul 2 e înconjurat aici în pădurica Sebișului. Anunți ora „H", adică patru și cinsprezece. Semnal: o rachetă cu trei stele. Să atace spre Nord, cota 875. Ai înțeles? In noaptea asta. Altfel îi căsăpesc hitlerii... Ultima șansă. Inteles?

Dăneț a repetat...

Căpitanul companiei a mai adăogat:

— Noi i-am înconjurat pe nemți, ei i-au înconjurat pe cei din 2. Un fel de cerc în cerc. Și vrem să-i salvăm pe ai noștri.

A înțeles și dificultatea misiunii. Liniile nemțești? Om lîngă om... astea nu mai sînt linii, ci veritabile plotoane de execuție. Și totuși a trecut. A ajuns la batalion și a transmis mesajul.

Dăneț s-a oferit singur, primul. Nici el nu și-a descîlcit logic pornirea aceea spontană.

Poate unde în dimineața aceea, pe clinul dealului, Dăneț s-a întîlnit pentru prima dată în viață, cu moartea. Au mărșăluit împreună patruzeci de oameni, timp de-o lună încheiată, au mărșăluit într-una, noapte de noapte, de s-au învățat să doarmă de-a-n picioarele. Si deodată Vasile Dărăban cade fulgerat de-un glonț. De-acum n-o să-i mai spună locotenentul Manta „bre civilule!", pentru că Dărăban executa c-o frîntură de secundă diferență mișcările reglementare, în schimb le executa mai des decît ceilalți. Dărăban zîmbea, atunci cu oarecare sfială. Nu va mai zîmbi unul sau mai mulți din cei cu care ai înghițit kilometri cot la cot, zi și noapte, cu care ai dormit alături, sub vreo șiră de paie de-a dreptul în cîmp, ori în vreun bordei îmbîcsit cu izuri stridente de sudoare omenească, nu vor mai vorbi, nu se vor certa pentru vreo lingură sau pentru niște moletiere schimbate în grabă. Ciobanu a căzut pe la amiază. Nu-l va mai întreba:

— Și zici că-i zice „zea mais" cucuruzului? Așa să fie?

— Ce mă drăcui, mă, ce mă drăcui? — răsună, dureros de apropiate certurile lui Manea, gorjanul, certurile lui nesfîrșite cu Valer Chișu.

Cît sînt ei de departe, cei care au rămas acum, acolo la numai cinci sute de metri în urmă! Iată că distanțele nu se pot măsura întotdeauna în unități metrice. Sistemul metric nu acoperă realitatea aceasta: singurătate în cîmp deschis, în care ai sentimentul că ești suspendat deasupra unei prăpăstii.

Sînt numai cinci sute de metri, dar tot atît de ușor ar putea fi și două zeci de mii, sau numai doi. In viața lui a intrat, venit de cine știe unde, un animal, o vietate cu umerii strînși într-o manta verzuie, murdară, cu o figură inexpresivă, un „proces vital necesar" la urma urmei.

Toate s-au legat totuși logic. El s-a oferit, neîndemnat. A avut parte de-o noapte incomparabilă, a trecut creasta, a ajuns în pădurea Șebișului, la batalionul împresurat, s-a reîntors, adică să fim exacți, gîndi Dăneț, m-am întors, dar m-au prins. Totul s-a petrecut pe neașteptate. S-a aprins o lanternă și cineva a întrebat nemțește ceva. El s-a aruncat înlături, a golit pe jumătate încărcătorul pistolului „Beretta" (asta o știe precis, i-ar spune-o cu și mai mare precizie degetele, în care mai stăruie svîcnirea fiecărui cartuș). S-au auzit gemete. Și-apoi ceva greu s-a prăbușit peste el. Un glas aspru, sacadat, a poruncit. Și iată-l acum, închis, constrîns să-și arunce ochii asupra unui specimen golit de expresie. Pînă acum nu l-au întrebat nimic. Se auzeau din vale zgomotele luptei.

Și iar s-a așternut liniștea. Doar din cînd în cînd „procesul vital" din fața lui își expunea obrazul, înzestrat cu un nas obișnuit, cu o gură placidă și cu o pereche de ochi de-un albastru ieșit la spălat, în care nu puteai citi nimic. Lăcașul gîndirii îi era vîrît în casca uriașă. Ochii aceia indiferenți nu spuneau nimic. Așa privesc numai ochii care nu așteaptă nimic și care nu dau nimic. Mă privește parc-aș fi neînsuflețit.

Ii reveni în memorie un episod de la începutul lui septembrie. În orășelul în care cantonau, se afla o grupă de nemți. In noaptea de 23 august i-au arestat și dus la comenduire. Nu aveau căutătura asta indiferentă, nu! Dar Manea:

— Ei, Fritz, nu vrei la Mutter?

La Mutter, Mutter însemnează „mamă". Sînt și ei născuți... de-o mamă!

Iar Ciobanu l-a întrebat pe Dăneț:

— Oare ăștia știu să cînte?

La amiază le-au dus de mîncare. Pe Dăneț l-a uimit purtarea lor.

— Ei, dom-sergent i-acum prizonier. — Ce să-i faci? Ii și el om. Nu?

Și ăsta mă privește ca și cum aș fi deja mort, pentru că pe un om viu altfel îl privești. Nu dă nimic și nu așteaptă nimic. Ca un mecanism...

Și, curios lucru, se simți mîndru de ostașii lui. Au suflet bun, băieții, adică au suflet...

Aici cade cîte o frunză ca și dincolo, acum ca și-n copilărie.

Se întoarse de la geam și se așeză pe jos. Coliba în care era închis, era goală. Cum se așeză, ceva îi lovi cotul. Baioneta! In graba lor au uitat-o. Dăneț se învioră ca atunci cînd regăsești un prieten. Nu te-au luat vasăzică!

Și-ntr-o clipă recunoscu coliba. Era aceeași. În ea au dormit claie peste grămadă într-o după amiază ploioasă. De-abia din acest moment părerea de rău că s-a

Ilustrație de P. NAZARIE

grăbit oferindu-se, dispăru. Avea ciudata impresie că nu s-a întîmplat nimic deosebit, că totul nu-i decît o glumă și că e deajuns să deschidă ușa ca să-l vadă pe Manea frigînd porumb pe jar.

Privind pereții și închipuindu-și noaptea cînd au dormit acolo, voi să reconstituie imaginea, o imagine căreia niciodată nu i-ar fi dat însemnătate. Au dormit doar în zeci de locuri. Uite însă cum din aceste zeci de locuri acest loc a devenit unic și se cere reconstituit din amintiri spălate de timp.

Simțea că fără reconstituirea asta gîndurile i s-ar fi învălmășit și voia ca acum, cînd zgomotele luptei din vale s-au topit, trăind doar ca un ecou îndepărtat în văgăunile codrului, cînd urmează să audă din nou glasul răstit, lătrat, al ofițerului neamț iar ochii ieșiți la spălat ai sentinelei îl vor privi nesocotindu-l ca pe-un obiect, voia să-i aibă alături.

Să nu mă las dus de val. Să-mi țiu firea...

— Armele le-am rezemat de peretele acesta de care mă rezem eu. Manea nu s-a culcat pînă ce n-a trecut odată cu vergeaua prin țeavă. Găsise, dumnezeu știe de unde, cîlți... de fapt fiecare găsea cîte ceva... oamenii pot fi caracterizați și prin ceea ce găsesc mai repede... uite Ciobanu dibuia tutunul, iar Valer Chișu avea întotdeauna obielele curate în raniță... Ciobanu s-a așezat lîngă mine și m-a întrebat, dar ce m-a întrebat? Uite asta nu știu. Mă întreba zilnic... fauna și flora jumătate i le-am explicat pe latinește... totuși ce m-a întrebat? Cum de am uitat?

Ii simțea lîngă el, cum se înțeleg, le deosebea vocile, sforăitul, oftaturile... și-i păru rău că pînă acum nu i-a prețuit de-ajuns, nu s-a legat de ei mai puternic.

Oare o să le pară rău dacă el va pieri? Ce va spune Manea? Cît sînt ei de buni, își spuse. Trăiești cu un om, îți sar în ochi scăderile lui, micile-i cusururi și de-abia cînd nu-l mai vezi, cînd te desparți, îți dai seama că e nevoie de mai multă generozitate, de o mai profundă înțelegere a fiecăruia... Iși aminti că l-a întrebat pe Manea, atunci, cu prizonierul neamț:

— Dar dacă ar fi un oberst?

— Se schimbă socoteala, i-a răspuns Manea. Asta trebuie să fie țăran... ori muncitor.. uitați-vă la mîinile lui Altfel, ce să spun. Îi cunosc bine... Dacă ăștia te-apucă, viu nu scapi.., parcă, doamne iartă-mă, n-ar fi oameni. Dacă ar fi oberst poate i-aș suci gîtul... adică nu i-aș mai da de mîncare din gamelă de-a noastră.

Nu scapi viu. Pentru acești roboți uciderea unui om nu înseamnă mai mult decît strivirea unei muște (aici l-a întrebat Ciobanu și i-a răspuns: „musca domestica" iar Ciobanu a clătinat din cap și-a zis încet: adică tot ca pe la noi numa că și „domestica").

Dar pe el de ce nu l-au achitat? Dacă n-ar fi tras l-ar fi putut lua ca dezertor. Nu, nu, ostașii nu dezertează în nici un caz la nemți. Asta o știu ei bine, nu numai din acest război. Povestea-i veche, atinge o viață de sute de ani. Poate unii dintre ofițeri...

Vor să afle ceva. Clar. Altfel, pentru ei totul s-ar fi rezolvat printr-o simplă apăsare a trăgaciului. I-o spun ochii neînsuflețiți ai „procesului vital necesar" din fața lui. Ce-l interesează pe el cine stă în dreptul cătării și înălțătorului? „Ochi, deget, cap", se îndeplinește automat, ca explozia într-un cilindru de motor, cu o încărcătură egală de sentimente în fața cercului de pe panou ca și-n fața unei ținte vii. Lăcașul gîndirii nu este aglomerat cu prea multe noțiuni. Noțiunea morții da, dar noțiunea vieții absentează. Ce viu, ce viață! Spuneau unii că înainte de execuție condamnații erau cercetați pînă și-n gură. Dacă nefericiții aveau dinți de aur, extracția se făcea pe loc, fără unelte, cu două degete.

Mai au nevoie de el! Vor să-i smulgă înainte de moarte secretul. Vor să smulgă copacul cu rădăcină cu tot, nu se mulțumesc să-l doboare de pe fața pămîntului. Ei, asta, asta gîndi Dăneț, e mai greu. Rădăcinile rămîn în pămînt, așa-i obiceiul pe la noi și încă nici chiar așa... La noi nu se doboară așa ușor un copac. Viața! Dacă ați ști voi ce cred băieții mei despre viață!

— Sigur, nimic nu poate fi mai sigur ca asta: sigur că o să le pară rău după mine. De ce mi-am și pus o asemenea întrebare?

Rămase multă vreme adîncit în gînduri, mîngîind din cînd în cînd baioneta cu cotul. Nu se ridică nici cînd auzi pașii apăsați ai sentinelei și scrîșnetul zăvorului. Fu chemat. I se legară mîinile la spate. Apoi „procesul necesar" o luă înainte. Observă că neamțul calcă într-o parte cu stîngul. L-o fi ros cizma, își spuse Dăneț. Străbătură o cărare, trecură peste un șanț îngust și se opriră în fața unui adăpost săpat adînc sub pămînt, acoperit cu trunchiuri groase de brad, peste care era aruncată țărînă și brazde dreptunghiulare de iarbă, uluitor de egale. Meticulozitatea îl îndîrji. Se înfățișa hidoasă în aceste împrejurări.

Coborî cîteva trepte. O masă de brad, un telefon și un pahar pe jumătate plin cu apă, alcătuiau tot ceea ce putea să contemple un locotenent, încă tînăr, cu un aer de asprime, studiată probabil, în afara unei hărți de campanie și a unui pistol cu încărcătorul lîngă el. Locotenentul nu-și ridica privirea, continuînd să-și curețe pistolul.

Dăneț aștepta, încordat, începutul. Dacă m-ar atinge cineva, precis c-aș emite vibrații, își spuse și pentru a-și învinge surescitarea începu să-și explice toate stările sufletești la persoana a treia. Era un vechi obicei din școală. Ca să-și învingă timiditatea își vorbise și sieși ca despre un altul. Acum profesorul îl întreabă, el răspunde, se duce la tablă, creta se rupe.

Locotenentul neamț introduse ultimul cartuș în încărcătorul pistolului, țăcănind odată. Trase piedica și-l așeză încet, cu grijă, alături de pahar. Degetu-i arătător și cel gros formau exact o potcoavă tremurătoare. Potcoava se transformă ușor în cerc, i se năzări lui Dăneț. Locotenentul se încruntă și-l privi pe Dăneț dintr-o parte.

— A, bună ziua. Ai dormit bine? I se adresă în romînește. Dăneț nu se arăta surprins. Locotenentul îl întreabă. El nu răspunde, își zise Dăneț. Aici se dă calificativ pe tăcere, pe muțenie, altfel ca la școală...

Dăneț avu deodată certitudinea că locotenentul joacă teatru, că asprimea privirii e voită, că totul e dinainte studiat și că meticulozitatea cu care nemții au tăiat dreptunghiurile de iarbă e tot ceea ce le-a mai rămas de făcut. Locotenentul care se apropie de el simulează, așezînd deasupra figurii lui o mască. Vrea să pară „roua morții" și el nu-i decît un ridicol slăbănog, gîndi el.

Neamțul se opri în fața lui și tună cu o voce ascuțită:

— Ai omorît trei! De unde vii?

Tot ceea ce a urmat, Dăneț n-a mai putut să-și explice la persoana a treia. Știa doar atît, că ziua de azi e cea mai grea zi din viața lui. In această încercare stă supremul înțeles al vieții. De această încercare atîrna totul, adevărul trecutului lui, copilăria și zilele cenușii de liceu, satul, cu cîntecele și iarba lui, tot ceea ce pînă acum i-a umplut anii și cutele ascunse ale sufletului, tot ceea ce nu și-a împlinit și ar fi vrut să-și împlinească; era dator să trăiască totul ca și cînd și-ar fi depănat toată viața încă netrăită. Toate acestea îmi poruncesc să tac. El mă întreabă dacă vin de la împresurați sau nu vin de acolo și-apoi termenul e inexact, nu noi sîntem și nici nu mai putem fi noi împresurați... eu sînt acasă, acasă la mine. Mă loviți cu cizme, mă biciuiți, totul e simplu. Te chinuiești atîta încît meriți o răsplată. Ar fi nedrept să nu fii recompensat.

Gemu dureros și se învinui că-i prea lucid. Observă apoi că locotenentul nu-i mai pune întrebări și că-l bate neamțul cu ochii de-un albastru ieșit la spălat.

Desigur, va veni dimineața. Compania se va apropia de coliba cu acoperișul tuflit ca o căciulă pe ceafa unui om afumat.

— Baioneta profesorașului, va exclama Valer Chișu.

— Uite-l și pe profesoraș — va striga Manea. Vor vedea și ei ochii ieșiți la spălat. Să tac! Să tac! Vine, ea, ora „H"... Vă va arăta vouă Manea, gorjanul, precizie la tir. Nu scăpați!

Dăneț își pierdu cunoștința. Se cufundă într-o depărtare mare și de undeva de pe o margine îl privesc Manea și cu Ciobanu și se făcea că e copil și visează că se prăbușește vertiginos și i-i frică, dar așa trebuie să fie... Deși n-ar trebui. Sînt doar cu toții lîngă mine.

Cînd deschise ochii, afară se însera. Cineva îi turna apă pe față. Locotenentul stătea în același loc, la masă, jucîndu-se cu pistolul. Il întrebă:

— De ce nu vrei să spui?

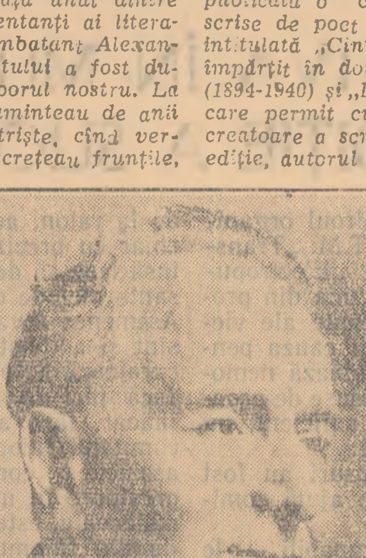
Cum îți închipui că aș putea vorbi. Mai bine să mi se usce limba-n gură, să uit toate vorbele învățate de la mama.

Dăneț nu-l mai auzea. Locotenentul așteptă o vreme, apoi făcu semn santinelei. Chinul reîncepu. Tîrziu simți că e tîrît și că cineva îi smulge baioneta din teacă. Dăneț pierdu noțiunea timpului. Avea impresia că viața i-a fugit din trup. Ii trecură prin minte amintiri disparate, ca așchiile, cuvinte auzite, uitate de mult, lucruri mărunte. Il vedea pe neamț pășind într-o parte cu piciorul stîng, pe Ciobanu clătinînd din cap, pe Opran, profesorul lui, iscălind pe catalog, pe căpitan spunîndu-i: ești curier voluntar, bagă de seamă — iar el raportează: am băgat de seamă, să trăiți, am băgat foarte bine de seamă și-s nespus de fericit că nimeni nu va afla: la ora „H" așa să comunici, foc din douăsprezece guri de tun, așa atunci se va năpusti asupra locotenentului și santinelei moartea, îi cunoașteți și voi. Il umplu de-odată un sentiment liniștitor. Totul i se arăta în limpezimi pe care numai apele de munte le au, toamna. Cum să nu-i știe? Îi știe și Manea și Valer Chișu. I-a știut și Ciobanu. Se aude cum bat tunurile. Vin înspre colibă și-n curînd se vor auzi pași cunoscuți, o, cît de cunoscuți, pașii plutonului 3. Pasul greu, legănat al lui Stanca Ilisie, care doarme în mers, pasul săltat, certăreț, al lui Manea, pasul întrebător al lui Ciobanu... Nu vor mai strivi locotenentul și santinela iarba de pe la noi. Un final frumos dragii mei... sînt fericit!

La comemorarea poetului A. Toma

> De-ar fi — sub steag — prematur să mă fring,
> Din mîini mi-l smulgă-n goană luptătorii
> Mă fring, dar nu mă îndoiesc, nu plîng
> Șilu — el va fîlfîi pe'naltele victorii.
>
> (A. TOMA)

La 15 august 1955 se împlinește un an de cînd s-a stins din viață unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai literaturii noastre — poetul combatant Alexandru Toma. Pierderea poetului a fost dureroasă pentru întreg poporul nostru. La moartea lui, bătrînii își aminteau de anii grei de prigoană, de restriște, cînd versurile lui A. Toma le descrețeau frunțile, le insuflau încredere în ziua de mîine, într-o viață mai bună; tinerii repetau în gînd strofe din „Cutează tinerețe" sau „Imn tineretului". Nimănui nu-i venea a crede că o inimă atît de tînără a încetat să mai bată.

Poetul A. Toma a desfășurat o prodigioasă activitate pe tărîmul literaturii începînd să publice încă din anul 1894. Cunoscător temeinic al clasicilor poeziei noastre, el a dus mai departe, pe trepte mai înalte, tradiția poeziei noastre legate de popor, de năzuințele maselor muncitoare.

De la începuturile ei, poezia lui A. Toma a dat glas cu patos revoluționar, cu o deosebită vigoare și combativitate idealurilor mărețe ale clasei muncitoare. Drumul parcurs de poet n-a fost ușor. Contemporan al tuturor curentelor decadente în poezia noastră, luptînd împotriva acestora și împotriva propriilor sale confuzii, A. Toma a dăruit poporului său o poezie curată, a cărei notă dominantă este fermitatea ideologică, optimismul sănătos, proprii luptătorilor pentru triumful unei cauze drepte.

In anii de democrație populară, a fost publicată o culegere de versuri alese, scrise de poet în decurs de șase decenii, intitulată „Cîntul vieții". Volumul este împărțit în două cicluri: „Cîntul vieții" (1894-1940) și „Flăcări pe culmi" (1941-1949) care permit cunoașterea întregii evoluții creatoare a scriitorului. La cea de a VI-a ediție, autorul a mai făcut unele adăogiri.

Datorită influenței Partidului Comunist de la noi, a clasei muncitoare, poetul a găsit de-a lungul anilor calea spre realismul socialist în artă, și — ca o încununare a propriului său drum creator — a mers mai departe neabătut pe această cale pînă la sfîrșitul vieții.

Poetul A. Toma ne-a lăsat și valoroase traduceri sau prelucrări libere din clasicii literaturii universale: V. Hugo, H. Heine, M. Gorki, Petofi, Chamisso, Ernest Claar, precum și dintr-o seamă de poeți sovietici ca N. Gribaciov, K. Simonov etc.

Militant de frunte pe tărîmul făuririi poeziei noastre noi din anii puterii populare, A. Toma nu a precupețit nici un efort pentru a îndruma pe tinerii poeți pe făgașul realismului socialist, al unei creații legate prin toate fibrele de viața nouă, de munca și lupta întregului popor pentru construirea socialismului. Prin moartea lui A. Toma, poporul nostru a pierdut un mare poet, a cărui tradiție creatoare o duc astăzi mai departe cei care învață de la el să fie „doinarii unui veac ferice".

Din versurile poetului

Vreau...

Vreau să anin alt soare pe boltă,
Vreau trudei noastre altă recoltă!
Om! Ciocănește-ți proprii destine,
In vine ai mine, — roș aur: — fii faur!

1942, ianuarie

Zbor

Nu sta piatră să prinzi mușchi,
Cere unei praștii zbor, —
Slobod, dezgiodat, rebel,
Săgetînd arcat spre-un țel,
Nalt o clipă și ușor,
Zbori, te-aprinde meteor, —
Soț cu cei ce-n flăcări mor.

1944

In slujba vieții

Sînt slugă fără de stăpîn a vieții —
Stîrpesc scaieții și îndrum drumeții.
Smulg Dunările și le-ndrept spre bărăgane,
In inimi roabe reaprind vulcane
Și-n mine sorii ce-mi topesc nămeții —
Sînt slugă fără de stăpîn a vieții.

1951

Mergi spre vremea care vine

> *Vremea trece, vremea vine.*
> *Toate-s vechi și nouă toate;*
> *Ce e rău și ce e bine*
> *Te întreabă și socoate;*
> *Nu spera și nu ai teamă,*
> *Ce e val ca valul trece;*
> *De te-ndeamnă, de te cheamă,*
> *Tu rămîi la toate rece*
> *(EMINESCU)*

Mergi spre vremea care vine.
Crezi în om: ce vrea, el poate;
Ce e rău tu schimbă-n bine,
Faur vieții te socoate;

Speră, luptă fără teamă,
Fapta nu e val ce trece;
Frați de-ndeamnă, frați de cheamă
Cum poți sta-mpietrit și rece?

1954

„Variațiuni" pe marginea unui spectacol de varietăți

Originalitate, fantezie, un program inedit, vesel și atrăgător, o punere în scenă ingenioasă — iată ce se așteaptă de la un spectacol de varietăți. Este legitim deci să fie apreciat prin această prizmă și spectacolul „Ochelari miraculoși" al noului Teatru de Varietăți de pe lîngă Circul de Stat. Nu vom repeta aci toate aprecierile judicioase și criticile aduse deja spectacolului în presa noastră. Ni se pare însă că, pornind de la realitatea primului spectacol, ar putea fi utile unele observații — „variațiuni" — pentru viitoarea activitate a Teatrului de Varietăți.

Pretextul spectacolului — „ochelarii miraculoși" cu ajutorul cărora faptele și întîmplările curente pot fi văzute într-o lumină nouă, interesantă, reliefîndu-se mai clar semnificația a tot ce se naște de preț în țara noastră și sezisîndu-se mai bine lipsurile, spre a fi înfierate cu arma satirei — putea fi valorificat de minune cu fantezie și ingeniozitate. Spre regretul spectatorilor ideea este însă părăsită după prolog, pentru a reveni abia către final. În loc să urmărească pretextul pe toate fațetele, pînă la epuizare chiar, astfel încît să fie tratate pe o cale nebătătorită probleme arzătoare care stau la inima fiecăruia din noi, autorii spectacolului (Jack Fulga și H. Nicolaide) au preferat calea minimei rezistențe. Pretextul odată găsit, au împănat spectacolul cu vechi scenete și farse gratuite, de un umor îndoielnic, din repertoriul fostelor trupe de revistă. Așa se explică de ce — cu excepția prezentării numerelor din program și a două-trei cuplete — partea comico-satirică a spectacolului nu e ancorată în actualitate, iar în genere textul, cu totul depărtat de pretextul inițial, vădește serioasă lipsă de fantezie, prost gust și un nivel literar coborît. Dacă pe viitor va exista preocuparea pentru valorificarea într-un spectacol unitar, la o înaltă ținută artistică, a ideii luate drept pretext, de pildă prin „variațiuni la tema dată" care să oglindească aspecte la ordinea zilei, desigur spectacolele următoare vor avea imens de cîștigat. Mai ales că, în acest caz, colaborarea unor actori de frunte, îndrăgiți de public, ca de exemplu artistul emerit Al. Giugaru sau N. Trestian, va fi cu adevărat rodnică, aceștia fiind scutiți de a mai debita texte desuete și fără haz, care-i pun în situații penibile.

Un lucru bun, nu numai ca intenție dar și ca realizare, îl constituie introducerea în program a unor numere de acrobație (se remarcă mai ales tînăra Leni Popa și cuplul comic frații Predescu), a scenelor de pantomimă (ar fi de dorit însă ca tînărul și talentatul Felix Caroly să nu-și ia ca sursă de inspirație exclusiv creațiile lui Marcel Marceau, ci să prezinte și unele piese proprii originale), ca și a numărului prezentat de clownii muzicali Flic-Flac (soții Mărcuș) care au recoltat meritate aplauze. Firește va fi binevenită în acest sens lărgirea viitoarelor programe ale teatrulu cu amuzante numere de jonglerie, prestidigitație și scamatorie, cu dansuri și scene coregrafice la un nivel superior celui prezent (de pildă este cu totul vulgar și lipsit de forță satirică tabloul urmărind chipurile batjocorirea „bulevardierilor" cosmopoliți), precum și îmbogățirea aportului muzicii în spectacole, plecînd de la exemplul frumoaselor melodii ale lui Florentin Delmar din „Ochelari miraculoși".

Înainte de a încheia, un cuvînt despre regie. Nicolae Dinescu, care și-a făcut remarcată fantezia în spectacolele puse în scenă în ultima vreme la Teatrul de Estradă și la Circul de Stat, putea face fără îndoială mai mult și în montarea acestei reprezentații de început a Teatrului de Varietăți. Oare „punctul tare" al spectacolului — proiecția în relief pe un ecran, dînd spectatorilor impresia că se aruncă asupra lor apă, greutăți etc. — să fi solicitat toate resursele regizorului? E de așteptat ca aportul directorului de scenă în noile spectacole care se vor realiza să fie mai substanțial, o punere în scenă ingenioasă — capabilă să capteze atenția spectatorilor, să le stîrnească buna dispoziție — fiind o condiție hotărîtoare a succesului, mai ales la un spectacol de varietăți.

CORNEL STANCA

Intovărășirea tineretului „Vasile Roaită"

Tinerii țărani muncitori din satul Urzica Mare, comuna Urzicuța, raionul Băilești, cinstesc sărbătoarea tineretului de pretutindeni, Festivalul Mondial de la Varșovia și ziua de 23 August — ziua eliberării patriei noastre — cu noi succese în muncile de vară. Neprecupețind nici un efort în muncă, cea mai mare parte dintre ei sînt fruntași pe comună la seceriș, la treieriș, cît și la predarea cotelor de cereale datorate statului. Exemple în direcția asta sînt utemiștii Ion C. Oprea, Marin M. Poenaru și tinerii Ion Sava, Gheorghe Mihai, Ion Spiridon, Petre Preda și mulți alții.

Tinerii din acest sat au început primii din comună și dezmiriștitul, imediat după terminarea secerișului. Ținînd seama de îndrumările agrotehnice, pe suprafața de 124 hectare, care a fost dezmiriștită, au însămînțat culturi furajere în vederea asigurării hranei animalelor cu cantități cît mai mari de furaje. Zilele acestea, ei au terminat cea de a treia prașilă la culturile prășitoare.

Pentru ca munca să fie mai spornică și în vederea grăbirii lucrărilor agricole de vară, ei s-au ajutat între ei.

Această inițiativă a fost pornită de utemistul Dumitru Titea și sprijinită de utemiștii Constantin Stoenescu, Constantin D. Spiridon și tinerii Marin Balaci, Ion D. Mateucă, Ion Dobre, Ștefan N. Marin și Marin M. Florea.

În ultima vreme organizația de bază U.T.M. din acest sat și-a propus în planul său de activitate ca una din cele mai importante sarcini, să ducă muncă politică pentru înființarea unei noi întovărășiri agricole. Sarcina luată de către utemiști în fața organizației de partid, n-a fost deloc ușoară. Unii propuneau ca această sarcină să nu fie cuprinsă în planul de muncă, pentru că este prea grea pentru puterile lor. Erau și propuneri ca această sarcină să rămînă în plan, dar să nu aibă termen. Utemiștii au primit însă ajutorul organizației de partid din comună. Tovarășul Balaci, secretarul organizației de partid din comună, i-a îndrumat cum trebuie să muncească în această direcție.

„Stați de vorbă mai amănunțit cu utemiștii din organizația voastră și cu tinerii din sat — îi îndruma secretarul de partid — și analizați serios această problemă. Formați un comitet de inițiativă, echipe dintre utemiștii cei mai buni, care să lămurească pe larg, de la om la om, ceea ce vreți să înfăptuiți în satul nostru. Justificați fiecărui tînăr cu exemplele pe care le avem din celelalte două întovărășiri din sat, creșterea recoltelor cînd muncești pămîntul lucrînd cu mașini și după știință". Din ziua aceea, pe cîmp și în sat, cei mai buni agitatori comuniști ca: Gheorghe Mateucă, Marin Spiridon, Dumitru Firescu, Marin Oprea și Tudor Stoian — veniți să sprijine acțiunea organizației U.T.M. — împreună cu două echipe de utemiști, au desfășurat muncă politică intensă în rîndul tineretului din comună. Pe cîmp, la aria satului, seara pe ulițe, peste tot unde se iveau grupuri de țărani muncitori, tinerii porneau discuțiile despre înființarea unei întovărășiri agricole a tineretului. În sprijinul inițiativei organizației U.T.M. au venit și țăranii muncitori Marin Anghel, Costică Mihai și încă alții din întovărășirile agricole „Drapelul Roșu" și „Drumul belșugului" create mai de mult în satul lor. Aceștia au povestit tinerilor din sat despre viața lor amară trăită în trecut, cînd slugăreau pe la moșierii Gogu Virvorșanu și Costică Brătășanu.

De cînd sînt în întovărășire ei și-au clădit case noi, și-au cumpărat vite de muncă, au cîrd de păsări în curte. Aceleași cuvinte le-au auzit tinerii și de la Ioana Mateucă și Gheorghe Geamină care, cu toate că sînt bătrîni, nu vor să rămînă ultimii din sat, neștiutori de carte.

Numărul tinerilor care își întocmeau cereri pentru întovărășire creștea din zi în zi. În ziua de 24 iulie în sat era mare însuflețire. Sosiseră mulți invitați, reprezentanți ai comitetului regional și raional de partid, tovarăși de la comitetul raional U.T.M., tovarăși de la Uniunea raională de cooperație, de la gospodăria de stat Afumați și numeroși țărani și tineri țărani muncitori din satele vecine. Ei veniseră aici să sărbătorească înființarea celei de a treia întovărășiri agricole din satul Urzica Mare, întovărășirea tineretului, care poartă numele luptătorului utecist Vasile Roaită.

În întreaga comună Urzicuța, există acum 6 întovărășiri în care au intrat aproape 72 la sută din numărul total al țăranilor muncitori din comună.

P. L.

La întovărășirea agricolă „1 Mai" din comuna Homocea, raionul Adjud, recoltatul și treieratul s-au terminat. Pe aria întovărășiților, care au lucrat în comun cele 11,50 hectare însămînțate cu grîu, movila boabelor aurii crește tot mai mare. După ce au predat grîul datorat statului drept cotă și pentru muncile făcute de S.M.T.-Adjud, întovărășiții au trecut să-și împartă produsele.

Iată în fotografia noastră pe Ion Redeș și Petre Iancu, ajutați de alți întovărășiți, punîndu-și grîul în saci. De pe 1,16 ha Ion Redeș va duce acasă peste 2.000 kg. grîu, iar Petre Iancu de pe 0,75 ha., peste 1300 kg. grîu.

Foto: D. PAVALAȘCU

ÎN EXCURSIE CU PRIETENI DRAGI

E o dimineață de august; pe peronul Gării de Nord e multă animație și neliniște. Peste cîteva minute pleacă trenul spre Constanța ducînd cu el o mulțime de oameni care merg în concediu sau în excursie pe litoral.

Un vagon rezervat pentru studenții străini, care studiază în diferite facultăți și institute din țara noastră se remarcă prin amestecul vesel de rîsete și cîntece pe mai multe voci, prin acel pitoresc al feluritelor înfățișări specifice diferitelor națiuni.

Mulți dintre ei se îngrămădesc la ferestre, rezervîndu-și din timp locuri cît mai bune, de unde să poată cuprinde cu privirea cît mai departe, priveliștile.

Alții, instalați confortabil pe băncile comode ale vagonului, au și început o partidă de șah. Iată-l pe studentul Cio Chen-Din din anul III de la arhitectură, susținînd o foarte interesantă partidă de șah cu Mircea Costache, student în anul II la Institutul „Ciprian Porumbescu" din București. Ei doi sînt prieteni buni, aproape nedespărțiți; se cunosc totuși de curînd, de la o excursie în munți, — una dintre excursiile organizate săptămînal în timpul vacanței de C.C. al U.T.M., în colaborare cu Ministerul Invățămîntului și cu C.C.S. — cu scopul de a-i ajuta pe studenții străini să lege prietenie mai strînsă cu studenții romîni, și mai cu seamă, de a-i ajuta să-și formeze o imagine cît mai completă despre țara în care studiază, despre obiceiurile și viața oamenilor din Republica Populară Romînă.

La un moment dat, rîsetele și vorbele încetează lăsînd să se distingă cu claritate melodia nostalgică și plină de farmec a unui cîntec albanez. În partea din fund a vagonului, studenții din Albania se aduna seră să cînte „Vajtane Zalbalan", cîntec albanez de dragoste. Abia isprăviră albanezii cîntecul și din partea opusă a vagonului le și răspunse intonația clară și energică a unui marș coreean de luptă și victorie, care plăcu atît de mult tuturor, încît fu de mai multe ori bisat.

Din momentul acesta, zeci de cîntece pe diferite limbi însoți drumul studenților, creînd o atmosferă plină de entuziasm și veselie tinerească.

În Constanța, excursioniștii au ajuns pe la prînz. Era o zi însorită și luminoasă. Era numai bine de plaje și de bae în apa mării. Dar ei voiau mai întîi să cunoască frumusețile specifice ale localității, voiau să viziteze muzeul de antichități, Cazinoul, monumentele, instituțiile de cultură, și pînă la timpul mesei, au izbutit într-adevăr să le vadă pe toate, au izbutit să-și strîngă primele impresii.

Marea, cu ispititoarele ei valuri molcome și reci, cu întinderea ei nesfîrșită și calmă invită în mod irezistibil pe noii vizitatori în largul ei. Nimeni nu stă pe gînduri. În mai puțin de un minut, toți se dezbracă și rămînînd în costumele de baie, se aruncă în mare.

Papadopulos Anastasie din anul II de la Facultatea de mecanică se dovedește un bun înotător. El se ia la întrecere cu Din Jun-lin, din anul I de la petrol și gaze. Ceva mai la o parte, studenta Gogu Safula din anul II de la Facultatea de teatru și Peiriț Frashëri de la Facultatea de petrol și gaze utilaj, din anu II, caută scoici și se bucură foarte tare cînd găsesc varietăți rare.

Pen San Hak și An Cian Haa, amîndouă studente la Institutul industriei alimentare și prietene nedespărțite, înoată cu multă măiestrie.

Spre seară, jocul în apă și plaja se termină și după o scurtă plimbare, merg cu toții în grădina restaurantului Păltiniș, unde după cină, participă la o mică reuniune tovărășească organizată de instructorii de pionieri și de profesorii din orașul Constanța, din inițiativa comitetului regional U.T.M.

Noi prietenii se leagă cu prilejul acesta. Noi dovezi de dragoste și simpatie din partea oamenilor muncii din Republica Populară Romînă primesc acești studenți străini, care găsesc în țara noastră toate condițiile favorabile pentru dezvoltarea aptitudinilor și a cunoștințelor.

A doua zi, excursioniștii pornesc mai departe. Vor să viziteze stațiunea Vasile Roaită, apoi portul Constanța.

La Vasile Roaită, ei fac cunoștință cu o mulțime de oameni ai muncii veniți aici în concediu de odihnă și chiar cu vizitatorii străini, sosiți aici pe timpul verii, în excursie sau în concediu. Ei se grăbesc să-și împărtășească față de aceștia impresiile, să-și arate mulțumirea față de grija cu care partidul și guvernul din R.P.R. le creează toate condițiile necesare de instruire a fiecăruia după înclinații și preferințe.

Studenta cehoslovacă Smrékovà Irina, din anul III de la filologie, mărturisește că e fericită; a găsit aici toate posibilitățile pentru studiul complect și temeinic al limbilor slave și în special, a problemei influențelor slave în limba romînă. Ea relatează cu deosebită vervă despre observațiile sale personale în această privință, despre lucrarea privitoare la secolul XVI pe care o pregătește în momentul de față, despre sprijinul multilateral și temeinic din partea profesorilor și studenților romîini pe care l-a primit de-a lungul anilor.

Și Tancova Țenca din Bulgaria, studentă în anul II la Facultatea de petrol și gaze, e bucuroasă că în foarte scurt timp a reușit să învețe limba romînă și că poate studia în romînește.

Cele două zile cît durează excursia nu pot potoli setea lor de a cunoaște această regiune a patriei noastre. Ei părăsesc Constanța, schimbînd între ei impresiile, făcînd însemnări în jurnalul lor de călătorie, încredințați că niciodată nu vor putea uita dragostea și grija deosebită cu care a fost organizată vacanța.

N. NEGOESCU

Concursurile Sportive ale Tineretului

Tinerii din regiunea Galați îndrăgesc sportul

Vestea organizării Concursurilor Sportive ale Tineretului în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Varșovia a stîrnit un viu interes în rîndul organizațiilor U.T.M. și al colectivelor sportive din regiunea noastră.

Am ajuns acum spre sfîrșitul acestei mari competiții de masă și putem spune că ea și-a atins în mare parte scopul propus. Cei peste 95.564 de tineri din regiunea noastră, care s-au avîntat în iureșul întrecerilor la cele 11 discipline ale competiției, sînt acum sportivi pasionați

Numai în orașul Brăila au fost mobilizați un număr de peste 23.500 tineri care s-au întrecut deosebit de dîrz la cele 11 discipline ale competiției. La atletism, de pildă, au luat parte 6.276 băieți și 1.963 fete, la tir 2.859 băieți și 652 fete, la ciclism 221 băieți și 84 fete. Aceste succese se datoresc muncii depuse de către organizațiile de bază U.T.M. și comisia orășenească de organizare, care au folosit toate mijloacele posibile de pregătire și desfășurare a Concursurilor Sportive ale Tineretului. Au fost folosite stațiile de amplificare din întreprinderi și orașe, gazetele de perete, presa locală etc. Intens s-au preocupat de această problemă 36 de instructori sportivi dintre care s-au evidențiat în această muncă tovarășul Ursan Ion, Baltă Ion și alții, care i-au ajutat permanent la locul de muncă, pe tineri în trecerea probelor prevăzute în regulament.

Pentru a participa în condiții cît mai bune la concursuri, o muncă intensă a fost desfășurată în scopul amenajării și construirii de noi baze sportive. Tinerii au amenajat în regiune 118 terenuri de volei, 104 terenuri de fotbal și handbal, 25 poligoane de tir și au confecționat 678 garnituri de șah, efectuînd un număr de 42.914 ore muncă voluntară. Numai în comuna Niculițel, raionul Tulcea, sub îndrumarea organizației de bază U.T.M. s-au amenajat 2 terenuri de volei, un teren de fotbal și s-au confecționat 14 jocuri de șah.

O atenție deosebită a fost acordată întăririi colectivelor sportive. În această perioadă 2902 tineri au devenit membri ai colectivelor sportive, avînd astfel asigurată posibilitatea practicării în mod organizat a diferitelor discipline sportive. Un număr de peste 43 colective sportive au aderat la asociația „Recolta".

Concursurile Sportive ale Tineretului sînt un bun prilej pentru trecerea probelor G.M.A. Succese deosebite pe această linie s-au obținut în raioanele Tulcea, Filimon Sîrbu și Măcin.

Mai sînt încă comitete orășenești și raionale U.T.M. care nu au înțeles pe deplin importanța Concursurilor Sportive ale Tineretului, neacordînd atenția cuvenită organizării și desfășurării acestei competiții. Să amintim, de pildă, comitetul orășenesc U.T.M. Galați, sau comitetul raional Bujor. Aici activiștii U.T.M. vorbesc foarte frumos despre sport, ca parte componentă a educației comuniste. Pentru comitetul orășenesc U.T.M. Galați și comitetul raional U.T.M. Bujor în frunte cu primii secretari Dumitru Hristache și Oprișan Dumitru, acestea au rămas însă doar vorbe goale. Comitetul orășenesc U.T.M. Galați continuă să nu se preocupe nici de întrecerile etapei a doua. Nu este de mirare deci că tinerii de la întreprinderile „Filimon Sîrbu", „Năvodul", „Fusul", nu iau parte la întrecerile etapei a II-a.

Comitetul regional U.T.M. și comisia regională de organizare a Concursurilor Sportive ale Tineretului au luat din nou o serie de măsuri organizatorice și tehnice, pentru buna desfășurare a etapei a II-a, asigurînd astfel succes deplin Concursurilor Sportive ale Tineretului.

NICOLAE BRENOAIE
șeful secției sportive a
comitetului regional U.T.M. Galați

Ultimele rezultate ale atleților francezi înaintea întîlnirilor internaționale

Recent, s-a desfășurat pe stadionul Colombes din Paris cea de a 62-a ediție a campionatelor de atletism ale Franței. Campionatele de anul acesta au servit drept criteriu de selecționare pentru alcătuirea reprezentativelor Franței în vederea întîlnirilor cu reprezentativa R.P.R. (20—21 august la București) și R. Cehoslovace (23—24 august la Praga).

Iată cîteva rezultate înregistrate în cadrul campionatelor: *100 m. plat:* David 10"5/10 (record egalat); triplu salt Battista 15,19 m. (nou record francez); *5000 m.:* Mimoun 14'37"; *lungime:* Laigre 7,41 m.; *110 m. garduri:* Dohen 14"4/10; *400 m. plat:* Goudeau 48"8/10; *200 m. plat:* Martin du Gard 21"7/10; *400 m. garduri:* Cury 53"; *înălțime:* Thiam Papa Gallo 1,95 m.; *ciocan:* Husson 52,70 m.; *greutate:* Thomas 15,48 m.; *prăjină:* Gras 3,90 m. (recordmanul Franței Sillon nu a participat); *800 m.:* El Malboruk 1'52"0.

Femei: 100 m.: Capdeville 11"8/10 — nou record — (cu vînt din spate); *200 m.:* Moreau 25"5/10; *800 m.:* Laurent 2'16"0; *80 m. garduri:* Laborie 11"3/10; *înălțime:* Peirrone 1,55 m.; *lungime:* Glottin 5,60 m.; *greutate:* Lariviere 12,55 m.; *disc:* Laurent 38,27 m.; *suliță:* Pinard 40,22 m.; *4x100 m.:* Femina Sport 50"1/10.

Folosirea energiei electrice în agricultură

Colectivul de ingineri de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii a obținut recent un nou succes, în folosirea energiei electrice în agricultură. Ei au electrificat batoza fabricată de uzinele „Tudor Vladimirescu" din București. La experiențele făcute s-a constatat că la treieratul cu batoza electrificată, pierderile de boabe se reduc cu 50 la sută față de batoza acționată de tractor sau motor electric prin curea de transmisie, că se poate treiera în timpul nopții și se asigură mai bine securitatea muncii.

In anii puterii populare folosirea energiei electrice în agricultură a luat o largă dezvoltare în țara noastră. Mai mult de 260 gospodării de stat și toate S.M.T.-urile au fost dotate cu grupuri electrogene și electrificate. In gospodăriile de stat, energia electrică este folosită în atelierele mecanice, în pregătirea nutrețurilor, la alimentația cu apă, la tunsul oilor și la mulsul vacilor, în stațiile de incubație din gospodăriile de stat cu mari ferme de păsări etc.

De asemenea, pe ogoarele patriei noastre s-au electrificat numeroase arii de treier unde batozele funcționează fără întrerupere, zi și noapte. Anul acesta, bunăoară, au fost electrificate mai mult de 700 de arii.

(Agerpres).

Scrisoare din Coreea

O ZI IN PHENIAN

Li Hen Su

Se luminează de zi. Orașul mai doarme. Deasupra șantierelor unde de dimineață pînă noaptea tîrziu a clocotit munca, la această oră matinală domnește încă o liniște deplină. Nu se aude nici duduitul mașinilor de construcții, nici bubuitul aruncării în aer a solului — totul e pătruns de o liniște matinală care acuși, acuși va fi tulburată de primele sunete ale orașului ce se trezește în cîntecele muncitorilor care refac și construiesc capitala democratică a patriei noastre — Phenianul.

Dar iată că răsună primele sunete ale megafoanelor fixate pe stîlpi, ici și colo din hornurile căsuțelor se înalță șuvițe de fum. Pe străzi au pornit autobusele; împrăștiind în jur stropi de apă, trec mașinile-„stropitoare"; au apărut primii trecători: cei cărora le place să respire aer proaspăt de dimineață, vînzătorii de ziare și alții.

In gara Phenian a intrat un tren de marfă, încărcat cu materiale de construcții. La debarcaderul rîului Tedongan au acostat șlepuri cu cărămizi.

Soarele încă n-a răsărit, dar pe străzi este deja însuflețire. S-au însuflețit șantierele, s-au deschis porțile instituțiilor.

Primele raze ale soarelui ce răsare de după munți au luminat totul în jur. În roua de pe iarbă sclipesc toate culorile curcubeului. Străzile Phenianului se umplu cu o mulțime de oameni. A început forfota mașinilor care claxonează strident. Toți se grăbesc la muncă, autobusele sînt pline de muncitori și funcționari.

★

Pe bulevardul Stalin, se scurg în sens opus două torente de oameni și automobile. Pe podul de peste rîul Tedongan se văd steaguri și panouri — trec cursanții școlii de cadre a activiștilor C.C. al Partidului Muncii din Coreea care merg să muncească pe șantiere. Dinspre gara Phenian apare o coloană de studenți ai Institutului de construcții care lucrează la betonarea străzii Pothonmun. Lucrătorii instituțiilor de stat se duc cu camioanele spre șantiere.

Este ora opt dimineața. Concasoarele de piatră, compresoarele, excavatoarele și alte mașini de construcții au început lucrul, umplînd aerul de dimineață cu zgomotul lor puternic. Au fost puse în mișcare brațele macaralelor cu turn. Clocotește viața orașului.

La etajul al 3-lea al clădirii gării din Phenian ce se construiește în prezent, se așează cărămizile. Zidarii coreeni ascultă cu atenție indicațiile tehnice ale specialiștilor maghiari. „Înțelegem totul, tovarășe!" și munca pornește intens. Macaralele nu mai pridídesc să alimenteze mîinile îndemînatice ale muncitorilor, cupa umplută cu cărămizi se golește cît ai clipi din ochi. Mecanicul macaralei nu vrea să rămînă în urma prietenilor săi și coboară repede cupa cu o nouă porție de cărămizi.

De la gară spre centru se țin lanț autocamioanele cu materiale de construcție, întîlnindu-se cu torentul mașinilor ce aleargă pentru a fi încărcate.

Pe ambele părți ale bulevardului Stalin se înalță schelele de construcții. Turnurile macaralelor se profilează sus pe cer.

Pe șantierul de construcție al hotelului „Phenian" se așează pereții etajului al 2-lea. La clădirile nou construite ale Prezidiului Adunării Populare Supreme a R. P. D. Coreene, cinematografului central și policlinicii de pe lîngă Ministerul Căilor de comunicații al R. P. D. Coreene se fac lucrările de finisare.

Pe malul rîului Tedongan se înalță clădirea cu trei etaje a școlii pentru copiii patrioților căzuți, construită de mîinile voluntarilor voluntari ai poporului chinez. Cu forțele trimișilor poporului-frate chinez se construiesc de asemenea casele înalte de locuit din raioanele Phenianului de Est și Vest și vechile porți Pothonmun.

Se apropie de sfîrșit construirea uneia din clădirile Ministerelor. Aci lucrează ostașii glorioasei Armate Populare. Schelele de construcții par spre parcul Moranbon o pădurice deasă. Aci se așează zidurile etajului al patrulea al clădirii căminului ofițerilor Armatei Populare Coreene.

Pe bulevardul Stalin se face asfaltarea caldarîmului.

Lucrările de construcții se desfășoară intens și în raioanele de vest și est ale Phenianului.

Scriitorul japonez Ashen Hino care a vizitat de curînd Coreea a spus: „Phenianul este un uriaș șantier de construcție".

Mulți oameni muncesc pe acest șantier gigantic; ei execută diferite munci, dar scopul lor este unul și același: să refacă și să construiască Phenianul, să-l facă și mai minunat și mai măreț decît era înainte.

Pe strada care se află la nordul străzii Mao Țze-dun, depun eforturi studenții Institutului de agricultură veniți aci să continue munca începută de studenții Universității „Kim Ir Sen". Aci munca este grea: pe ambele părți ale drumului se sapă șanțuri pentru țevile de canalizare. Dacă se dă de sol pietros, atunci se folosește dinamita.

★

Sosește vremea prînzului. Constructorii se așează la umbra copacilor și mănîncă. Folosindu-se de timpul de odihnă mulți se duc în parcul Moranbon la umbra pinilor.

Un grup de fete — colaboratoare ale instituțiilor de stat — urcă în vechiul pavilion Ilmilte de pe muntele Moranbon. Se aud rîsete, exclamații vesele și cîntece.

Mai jos de pavilion se întinde un mare stadion. Aci au loc astăzi întrecerile sportivilor Armatei Populare Coreene. Aplauzele și exclamațiile spectatorilor răsună pînă în depărtări.

Pe un șantier de construcții din raionul Sincendon s-au adunat o mulțime de oameni. Aci, pe o estradă deschisă, artiștii Teatrului de Stat al R.P.D. Coreene prezintă un program artistic pentru constructori. De partea cealaltă a străzii, pe terenul sportiv al școlii elementare se desfășoară o luptă îndîrjită pentru minge — școlarii au vacanță.

Iar mai departe, spre gară se înalță în întreaga lor măreție clădirile uriașe ale Ministerelor; construcția cîtorva din ele se va termina în viitorul apropiat. Prin proporțiile lor, aceste clădiri întrec de peste trei ori clădirea cea mai mare care a existat la Phenian înainte de război.

Dacă urci spre vechiul pavilion Ilmilte, așezat pe muntele Moranbon și privești în jos, în fața ochilor ți se desfășoară o mare parte a orașului.

Ici și colo se mai văd urmele războiului — ruine și locuri pustii — dar toate acestea sînt acoperite de coloșii măreți ai clădirilor înalte, pretutindeni se văd acoperișurile roșii și de altă culoare ale caselor de locuit.

În raionul central al Phenianului se înalță deja numeroase clădiri iar alături se așează fundamentele unor noi case. Aci nu se mai întîlnesc locuri pustii; peste tot clocotește munca de construcție.

În pauza de prînz, mulți locuitori ai Phenianului urcă pe muntele Moranbon și cu emoție vădită privesc în jos spre grandioasa priveliște a construcției ce se așterne la picioarele lor.

Prînz. Oameni și mașini se odihnesc. Dar pe malul celălalt al rîului Tedongan continuă forfota neîntreruptă a camioanelor încărcate cu nisip și pietriș: șantierele de construcții au nevoie de aceste materiale de construcție în cantități deosebit de mari.

După prînz, în raionul Phenianului de Vest continuă construirea clădirii gării. Aci lucrează muncitorii din trestul de construcții. Pe zidul de cărămidă al clădirii se vede o inscripție: „Vom termina construcția pînă la 15 august".

La dreapta, într-un sector încă neterminat, muncitorii de la biroul orășenesc de proiectări al Phenianului efectuează lucrările de măsurare. În spre locul acesta se îndreaptă dinspre gară un șir de camioane cu cărămizi.

Într-unul din sectoarele bulevardului care se unește cu strada Mao Țze-dun lucrează la transportarea pămîntului numeroase gospodine. Ele pregătesc acest sector pentru construirea unei case de locuit cu multe etaje în care se vor afla locuințele lor. Alături lucrează muncitorii și muncitoarele fabricii de tabac din Phenian și ai uzinei de mașini agricole.

În gara Phenianului de vest a sosit dinspre sud un tren de mărfuri. Pe cîmpiile verzi care se întind dincolo de gară țăranii se ocupă cu plivitul.

Din cinematograful care se găsește pe strada Mao Țze-dun se revarsă un șuvoi de spectatori — s-a terminat filmul. O mare animație domnește de asemenea și în fața cinematografului și la intrarea în magazinul universal de stat al Phenianului de vest. În fața afișelor cu anunțuri despre concerte, expoziții și filme se opresc trecătorii și le citesc cu interes.

★

Soarele încă n-a apus dar în diferite colțuri ale orașului au și început să răsune sirenele care anunță că e ora 17.

S-a terminat o zi de muncă. Totuși, pe marile șantiere după puțin timp munca va începe din nou — sosește la lucru schimbul de noapte. Pe șantiere s-au adunat constructorii din schimbul de zi: se discută rezultatele muncii efectuate.

Dar iată că s-au terminat ședințele. Constructorii se îndreaptă în grupuri spre colțurile roșii ca să vizioneze un film sau o reprezentație a cercurilor artistice de amatori.

★

E seară. Parcul Moranbon. Pretutindeni se văd oameni ai muncii din Phenian care se odihnesc sau se plimbă. Mulți vin aici împreună cu copiii lor. La teatrul Moranbon se reprezintă „Familia lui Țoi Hak-Sin". În fața teatrului elevii, tinerii muncitori și militari au organizat dansuri pline de veselie, se aud cîntece.

Tineretul din Phenian care participă la reconstrucția orașului natal se adună aici serile și-și petrece plăcut timpul.

Pe bulevardul Stalin și pe malul rîului întîlnești mulți oameni care după o zi de muncă bogată în roade se plimbă. O mare însuflețire domnește în restaurante și cofetării.

Însă totodată pe multe șantiere munca continuă și noaptea. Duduitul mașinilor răsună în Phenian și în timpul nopții.

Pe străzile Phenianului trec huruind mașini încărcate cu materiale de construcție. Toată noaptea, în gările Phenian și Phenianul de vest sosesc și pleacă trenuri.

Peste cîteva ore, o nouă zi de muncă, o nouă zi de victorii va începe...

Phenian, august 1955.

Produsele industriei noastre electrotehnice la tîrgurile internaționale

La tîrgurile internaționale de mostre din acest an de la Leipzig, Izmir, Plovdiv, Zagreb și New Delhi, țara noastră va prezenta alături de alte produse industriale, și numeroase mașini și utilaje electrice.

Vizitatorii pavilioanelor romînești din aceste tîrguri vor avea posibilitatea să cunoască progresul tehnic realizat de tînăra industrie electrotehnică a țării noastre. În pavilioanele romînești de la Izmir, Plovdiv și Zagreb vor fi expuse transformatori și grupuri de sudură, motoare electrice și motoare antigrizutoase pentru industria minieră, întrerupători în ulei de 10 KV, electrocare, grupuri electrogene pentru electrificarea muncilor din agricultură, aparate electro-medicale, materiale electro-izolante și bunuri electrotehnice de larg consum. La tîrgul de la New Delhi vor fi prezentate mașini și utilaje electrice pentru industria minieră. În standurile rezervate industriei electrotehnice din pavilionul romînesc de la Leipzig vor fi prezentate cele mai noi produse electrotehnice de uz casnic.

(Agerpres)

Relațiile internaționale ale astronomilor romîni

La intensa activitate științifică pe care o desfășoară astronomii din întreaga lume participă și colectivul de cercetători de la Observatorul Astronomic din București. De curînd el a primit de la Biroul Internațional de Telegrafie și Circulări al Uniunii Internaționale a Astronomilor din Copenhaga observații științifice asupra unor noi comete descoperite: „Bakharev" în Uniunea Sovietică, „Honda" în Japonia, „Markos" în Cehoslovacia. În același timp, oamenii de știință din cadrul Observatorului, în frunte cu acad. prof. Gh. Demetrescu, participă în mod activ la întocmirea Cataloagului de stele slabe, o vastă lucrare care se pregătește în colaborare internațională, sub auspiciile Academiei de Științe a U.R.S.S.

La Observatorul din București se fotografiază în timpul nopții cu un mare instrument de precizie — ecuatorialul fotografic — universele stelare situate la o depărtare de peste 10 milioane de ani lumină față de pămînt.

Observatorul Astronomic din București primește publicații de specialitate din toate centrele științifice din lume: din Uniunea Sovietică: Astronomiceski Jurnal, Referativnîi Jurnal, Astronomiceski Tirkular, Peremennîi Zvezdî și altele; din Franța: Contributions de l'Institute de l'Astrophysique; din R.P.F. Iugoslavia: Buletin de l'Observatoire Astronomique de Belgrad; din Italia: Contributi Scientifici dell Osservatore Astronomico; din Polonia: Urania: — și din alte țări unde oamenii de știință se ocupă cu cercetarea fenomenelor cerești.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Vineri seara, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se înspre Copenhaga, un grup de studenți din R.P.R. care a fost invitat de Comitetul Internațional al studenților danezi să facă o vizită în Danemarca.

★

La invitația Consiliului Central al Sindicatelor, vineri dimineața a sosit în Capitală un grup de oameni ai muncii din Austria, care vor participa la festivitățile prilejuite de ziua de 23 August. Din grup fac parte Iohan Tierhofer, Frantz Bergman și Iosif Dumfaht, mineri, Thomas Greibl, muncitor din industria chimică, Henrich Pichler și Ernst Uranker, muncitori la întreprinderile de tramvaie, Adalbert Lajench, învățător.

★

Joi a părăsit Capitala delegația activiștilor sindicali din Italia care ne-a vizitat țara la invitația Consiliului Central al Sindicatelor. Delegația a fost condusă de Gastone Materassi, membru în Comitetul executiv al Federației muncitorilor constructori din Italia, secretar al Sindicatului provincial al muncitorilor constructori din Florența.

Energia atomică — în slujba omului

GENEVA 12 (Agerpres). — La şedinţa secţiei de biologie şi medicină, primul a fost prezentat referatul savantului sovietic A. V. Kozlova, despre experienţa folosirii în terapeutică a izotopilor radioactivi în Uniunea Sovietică. În referatul său se subliniază că în instituţiile medicale din Uniunea Sovietică izotopii radioactivi sînt folosiţi la tratamentul a diferite maladii. Ei au căpătat cea mai mare importanţă în tratamentul tumorilor maligne şi benigne. Printre diferiţii izotopi radioactivi folosiţi în Uniunea Sovietică în scopuri terapeutice, cea mai largă folosire au găsit-o cobaltul, fosforul, iodul şi aurul radioactiv.

In Uniunea Sovietică, se spune în referat, s-a aplicat tratamentul cu cobalt radioactiv unui mare număr de pacienţi suferinzi de tumori maligne ale pielii, de boli ale mucoasei cavităţii bucale, ale amigdalelor, boli ale maxilarului superior şi ale cavităţii nazale, ale laringelui, esofagului, plămînilor, glandei mamare. Astfel, s-a constatat că rezultatele atît imediate cît şi cele cu efect ulterior ale tratamentului nu sînt inferioare rezultatelor obţinute prin folosirea substanţelor radioactive naturale. Astfel, la Institutul de röntgenologie şi radiologie din Harkov, din 450 de cazuri de bolnavi de cancer la pleoape, 94% au fost vindecate şi nu s-au semnalat nici un fel de complicaţii legate de tratament.

Rezultatele tratamentului cu cobalt-60 a 1.552 de bolnavi de diferite tumori maligne la Institutul oncologic de stat de cercetări ştiinţifice „P. A. Herzen" nu numai că nu sînt inferioare rezultatelor obţinute prin tratament cu substanţe radioactive naturale, dar în unele cazuri procentul cazurilor vindecate este chiar mai mare.

Tratamentul tumorilor maligne ale pleoapei, corneei etc., cu fosfor radioactiv (iradiere externă) permite ca vindecarea să se obţină fără vătămarea organelor vederii, în timp ce, pînă în prezent, în asemenea cazuri se folosea numai intervenţia chirurgicală.

Experienţa savanţilor sovietici în domeniul radiologiei medicale, se spune în încheiere în referat, permite să se tragă concluzia că folosirea izotopilor radioactivi pentru tratament este valoroasă şi prezintă perspective de viitor.

După referat au fost prezentate o serie de diapozitive care dovedesc că în U.R.S.S. izotopii radioactivi se folosesc cu

Conferinţa internaţională pentru folosirea paşnică a energiei atomice

succes pentru tratarea bolilor grave cum este cancerul la plămîni, laringe şi la diferite părţi ale feţei.

Referatul lui A. Kozlova a stîrnit un viu interes. Savanţii care l-au ascultat au pus o serie de întrebări interesîndu-se de diferitele aspecte şi amănunte ale experienţei medicinei sovietice în domeniul folosirii radioizotopilor.

La şedinţa secţiei de chimie, metalurgie şi tehnologie s-a discutat, printre altele, problema amenajării şi folosirii laboratoarelor radiochimice, adică a laboratoarelor adaptate pentru munca cu materiale radioactive. După ce Spencer (Anglia) şi Manning (S.U.A.) au prezentat referate în această problemă, a luat cuvîntul prof. G. S. Jdanov (U.R.S.S.).

Referatul prof. G. S. Jdanov a fost consacrat descrierii construcţiei şi funcţionării laboratorului de metalografie „la cald" care există în Uniunea Sovietică.

La 11 august a avut loc şi o şedinţă a secţiei de fizică şi reactori.

*

GENEVA 12 — Trimisul special Agerpres transmite: În cadrul conferinţei internaţionale pentru folosirea paşnică a energiei atomice, vineri au fost reluate şedinţele pe secţii. În secţia problemelor de fizică şi reactori, au continuat comunicările şi discuţiile în chestiunea descrierii reactorilor experimentali. Savanţii sovietici şi americani au prezentat cîte trei comunicări. Au mai prezentat comunicări savanţi din Franţa şi Elveţia.

Savanţii sovietici au prezentat referatul academicianului A. I. Alihanov şi altora cu privire la un reactor fizic experimental cu apă grea. Inginerul sovietic I. G. Nikolaev a prezentat un referat în care a descris proiectul unui reactor nuclear experimental pe bază de neutroni termici destinat efectuării unui larg cerc de lucrări de cercetări ştiinţifice în domeniul fizicii nucleare, radiochimiei şi biologiei.

G. N. Krujilin, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., a făcut o comunicare despre construcţia şi funcţionarea reactorului pentru cercetările fizice şi tehnice R.F.T.-2. Acest reactor, care are o putere de 10.000 kw., este destinat să servească ca sursă de neutroni pentru experienţe fizice şi pentru studierea construcţiei elementelor emiţătoare de căldură ale noilor reactori nucleari energetici. El a fost construit de ingineri sovietici şi a fost dat în exploatare în aprilie 1952. Printre reactorii cunoscuţi de un asemenea tip, acest reactor este primul din Europa în ce priveşte densitatea fluxului de neutroni termici.

În secţia problemelor de chimie, metalurgie şi tehnologie a fost discutată chestiunea produselor de fisiune. Au făcut comunicări savanţi din Statele Unite, Marea Britanie, Uniunea Sovietică, Argentina.

Acad. Vinogradov a prezentat un referat al lui I. B. Gherlit pe tema „Unele proprietăţi chimice ale tehneciului". În şedinţa de după amiază a acestei secţii savanţii sovietici au făcut două comunicări în problemele chimiei elementelor grele.

În secţia problemelor biologice şi medicale a continuat discutarea folosirii izotopilor radioactivi şi radiaţiilor nucleare în medicină.

Printre comunicările făcute s-au luat în discuţie comunicările savanţilor sovietici M. N. Fateeva şi D. L. Ferdman.

S-a dat de asemenea cuvîntul academicianului Ştefan Milcu, membru al delegaţiei Republicii Populare Romîne, care a prezentat comunicarea „Acţiunea hormonilor ovarieni asupra fixării iodului în tiroidă". Raportorul a arătat că o mai bună cunoaştere a relaţiilor dintre glanda tiroidă şi ovar are un deosebit interes teoretic şi practic.

Foliculina, unul din hormonii ovarieni, are influenţă asupra secreţiei hormonului tiroidian şi trebuie studiată în legătură cu acesta.

Raportul a prezentat modificările în fixarea în tiroidă a iodului radioctiv 131, după administrarea unei cantităţi de foliculină. Acesta este primul act al sintezei hormonului tiroidian.

În cursul aceleaşi zile, secţia problemelor de fizică şi reactori şi-a încheiat discuţiile asupra descrierii reactorilor experimentali. Secţia pentru problemele de chimie, metalurgie şi tehnologie a abordat chestiunea chimiei elementelor grele.

În secţia consacrată problemelor de biologie şi medicină s-a încheiat discutarea chestiunii izotopilor radioactivi şi radiaţiilor nucleare în medicină.

Declaraţia prof. Sanielevici

GENEVA 12. — Corespondenţă specială: În legătură cu lucrările din ziua de 11 august ale conferinţei internaţionale pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, prof. Sanielevici, membru corespondent al Academiei Republicii Populare Romîne, expert al delegaţiei romîne la Conferinţa de la Geneva, a declarat următoarele unui corespondent al radiodifuziunii romîne:

„Lucrările conferinţei de la Geneva pentru folosirea paşnică a energiei nucleare şi a izotopilor radioactivi au continuat să se desfăşoare la 11 august conform unui program bogat.

Aş vrea să fac unele observaţii foarte generale pe marginea acestor lucrări.

Nota dominantă a rămas, ca şi în zilele precedente de altfel, interesul viu manifestat pentru realizările cercetătorilor sovietici. Referatele prezentate de aceştia în diferitele secţiuni ale Conferinţei sînt urmărite cu deosebită atenţie. Experţii apuseni constată, uneori cu o mirare naivă, că ştiinţele nucleare şi aplicaţiunile lor cele mai diverse sînt totdeauna la nivelul dezvoltării mondiale şi nu arareori depăşesc realizările similare dobîndite de celelalte mari puteri atomice, Statele Unite şi Anglia în primul rînd.

Este de asemenea foarte remarcat faptul că savanţii sovietici intervin cu multă autoritate în dezbaterea referatelor specialiştilor apuseni, aducînd comentarii şi completări importante pentru lămurirea problemelor discutate.

Dezvoltarea multilaterală a ştiinţei şi tehnicii nucleare în Uniunea Sovietică este elocvent ilustrată şi în partea rezervată acestei ţări în cadrul expoziţiei atomice din Palatul Naţiunilor. Grupurile compacte de experţi din cele patru colţuri ale lumii care o vizitează încontinuu constată că nimic din faimoasele secrete atomice pe care atîta vreme s-a bizuit politica zisă „de pe poziţii de forţă" n-a rămas necunoscut cercetătorilor sovietici.

La sfîrşitul după amiezii de joi a avut loc o recepţie organizată de delegaţia sovietică, în frunte cu academicianul Skobelţin. Ea a constituit un deosebit succes şi s-a desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate între gazde şi numeroşii invitaţi.

Un alt eveniment important al zilei de joi au fost conferinţele ţinute seara în sala mare a Palatului Naţiunilor de către doi celebri specialişti în domeniul acceleratorilor de particule încărcate, E. O. Lawrence (S.U.A.) şi V. I. Wexler (U.R.S.S.). Un public numeros a răsplătit prin aplauze prelungite expunerile celor doi savanţi, care au prezentat realizările şi planurile de viitor ale ţărilor lor, pentru realizarea energiilor supra-înalte necesare dezvoltării mai departe a cercetărilor de fizică nucleară.

Voi termina spunînd că din punct de vedere al delegaţiei romîne, ziua de joi a prezentat un interes deosebit şi prin faptul că în şedinţa secţiunii de fizică a fost dezvoltată prima comunicare a unor cercetători romîni şi putem constata cu satisfacţie că expunerea a fost urmărită cu interes şi că a făcut obiectul unor aprecieri favorabile".

Preşedintele Prezidiului R. P. Ungare a primit delegaţia parlamentară romînă

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

La 11 august, Istvan Dobi, preşedintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, a primit pe membrii delegaţiei parlamentare a Republicii Populare Romîne, care se află în Ungaria în urma invitaţiei Adunării de Stat a R. P. Ungare.

La această vizită de curtoazie au fost de faţă Sandor Ronai, preşedintele Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare, Ivan Darabos, secretarul Prezidiului R. P. Ungare, precum şi Ştefan Cleja, ambasadorul Republicii Populare Romîne în Ungaria.

In aceeaşi zi, delegaţia parlamentară romînă a făcut de asemenea o vizită lui Antal Apro, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare. Delegaţia a fost însoţită de Ştefan Cleja ambasadorul R. P. Romîne la Budapesta.

Scurte ştiri

● După cum anunţă presa apropiată cercurilor guvernamentale, preşedintele Consiliului de Miniştri, Segni, în convorbirea cu ambasadoarea S.U.A. la Roma s-a limitat să desemneze regiunea Veneţia ca loc unde, după părerea guvernului italian ar trebui încartiruite trupele americane transferate din Austria.

● În seara zilei de 11 august, delegaţia agricolă americană a sosit la Taşkent.

● În cadrul acordului de colaborare culturală dintre Republica Populară Bulgaria şi Republica Populară Romînă, la 11 august a sosit în oraşul Ruse orchestra de estradă a radiodifuziunii romîne. Orchestra va face un turneu de trei săptămîni în Bulgaria dînd concerte pentru oamenii muncii.

● La 11 august, delegaţia Skupşcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia a făcut o vizită în raionul Brovarsk, din regiunea Kiev, unde a vizitat S.M.T.-ul Brovarsk şi colhozul „Hruşciov".

● În după amiaza zilei de 11 august, muncitorii de la şantierul naval „Gh. Gheorghiu-Dej" din Budapesta au lansat pe apă primul vas maritim construit special pentru Ungaria. Noul vas, cu un deplasament de 1.001 tone, poartă numele „Pacea".

● Agenţia France Presse anunţă că John Peurifoy, ambasadorul Statelor Unite în Tailanda, şi-a găsit moartea într-un accident de automobil.

Declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al R. P. D. Coreene

PHENIAN 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 august, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Democrate Coreene a dat publicităţii o declaraţie în legătură cu acţiunile provocatoare ale autorităţilor sud-coreene îndreptate spre torpilarea armistiţiului în Coreea. În declaraţie se subliniază că aceste acţiuni periclitează securitatea personalului Comisiei neutre de armistiţiu şi îl împiedică să-şi exercite atribuţiunile. Deşi părţile semnatare ale acordului de armistiţiu sînt obligate să garanteze pe deplin securitatea personalului Comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului în Coreea şi libertatea activităţii ei conform acordului de armistiţiu, partea trupelor O.N.U., se spune în declaraţie, n-a luat măsuri eficace împotriva gravelor acţiuni provocatoare care au loc pe teritoriul aflat sub controlul ei.

Guvernul R.P.D. Coreene atrage atenţia părţii trupelor O.N.U. şi tuturor statelor interesate asupra acestor fapte grave şi le cere totodată să respecte consecvent acordul de armistiţiu în Coreea şi să asigure securitatea personalului Comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului. În încheierea declaraţiei se spune că armistiţiul în Coreea a creat posibilitatea pentru reglementarea paşnică a problemei coreene. Guvernul R.P.D. Coreene, exprimînd năzuinţa unanimă a întregului popor coreean, n-a precupeţit eforturile pentru reglementarea paşnică a acestei probleme. Guvernul R.P.D. Coreene, considerînd că problema coreeană trebuie să fie reglementată pe cale paşnică, doreşte ca guvernele statelor interesate să convoace o conferinţă a Extremului Orient cu participarea largă a ţărilor Asiei şi să ia măsuri pentru retragerea trupelor străine din Coreea şi pentru unificarea paşnică a ţării.

Şedinţa Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 12 (Agerpres). A.D.N. transmite: La 12 august la Berlin s-a deschis şedinţa Camerei Populare a Republicii Democrate Germane.

În prezidiu au luat loc membrii Prezidiului Camerei Populare a Republicii Democrate Germane în frunte cu Johannes Dieckmann şi membrii guvernului în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl. La şedinţa Camerei Populare au asistat membri ai corpului diplomatic, precum şi reprezentanţi ai presei germane şi străine.

Pe ordinea de zi a şedinţei din 12 august figurează următoarele probleme: Declaraţia guvernului Republicii Democrate Germane, confirmarea numirii lui K. Maron în funcţia de ministru al Afacerilor Interne al Republicii Democrate Germane şi alte probleme.

După confirmarea de către deputaţii camerei populare a numirii lui K. Maron în funcţia de ministru al Afacerilor Interne al R. D. Germane, Johannes Dieckmann care prezida şedinţa a dat cuvîntul lui Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, care a dat citire declaraţiei guvernamentale.

(Textul declaraţiei guvernamentale va apare în numărul de mîine al ziarului nostru).

În India se organizează un marş de masă asupra posesiunii Goa

DELHI 12 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum relatează presa indiană, la 15 august — Ziua Independenţei Indiei — va fi organizat un marş de masă asupra posesiunii Goa. In acea zi, sub auspiciile Comitetului pentru eliberarea teritoriului Goa, 3.000 de voluntari din toate colţurile Indiei vor porni spre Goa. La 9 august, la primăria din Delhi, a avut loc un mare miting în cinstea unui detaşament de 101 voluntari din Delhi, alcătuit din membri ai diferitelor partide politice, ai sindicatelor, din studenţi şi femei.

Dr. Lanka Sundaran, iniţiatorul Comitetului pentru eliberarea teritoriului Goa, alcătuit din toate fracţiunile din parlament, a anunţat că un alt grup de voluntari va pleca în curînd din Delhi, pentru a participa la mişcarea de eliberare din Goa. Se anunţă de asemenea că vor pleca spre Goa voluntari din statele Pundjab, Uttar Prades şi Bengalul de vest, din oraşul Bombay şi din alte părţi ale Indiei. În localitatea Belgam din statul Bombay de sud, unde se vor aduna toţi voluntarii înainte de a porni în marş spre Goa, locuitorii le vor pune la dispoziţie fondurile, alimentele, ajutorul medical şi mijloacele de transport necesare.

SUB AL PĂCII STINDARD

Flori proaspete la Auschwitz

VARŞOVIA (prin telefon) — Festivalul este, desigur, în primul rînd, cîntec şi dans. Dar adesea, din două în două zile, se organizează şi cîte o excursie la Auschwitz.

Excursie la Auschwitz! Expresia mi se pare improprie; cei care se duc la Auschwitz nu sînt nişte oarecari turişti, care doresc să-şi îmbogăţească impresiile de călătorie. Cei care se duc să vadă Auschwitz-ul sînt tineri din toate colţurile pămîntului veniţi aici să aducă flori proaspete în amintirea victimelor, să-şi îndeplinească pornirea inimii de a păstra un moment de reculegere, de a vedea un crîmpei din sălbăticia războiului şi a-l urî cu patimă sporită. Căci, dacă catedrala Wawel a vechii Cracovii, uriaşele clădiri şi furnale din Nowa-Huta, arată ce poate făuri inima şi înţelepciunea omenirii, Auschwitz-ul rămîne o mărturie o crimei şi barbariei fasciştilor, incompatibilă cu secolul XX din istoria omenirii.

Cineva m-a sfătuit că n-ar fi bine să amintesc de Auschwitz în zilele exuberante, pline de cîntec şi dans ale Festivalului, ca nici o undă de tristeţe şi de îngîndurare să nu stînjenească aceste zile. Eu cred că tocmai în aceste zile de bucurie şi cîntec trebuie să vedem Auschwitz-ul, să medităm la ceea ce s-a întîmplat aci în zilele războiului, să veghem cu patimă ca ceea ce a fost să nu se mai repete. S-a scris mult despre Auschwitz. Camera buclelor, a şuviţelor de păr din care s-au fabricat pînzeturi şi perii de dinţi, camera ghetuţelor, botinelor, sandalelor pe care odinioară le-au purtat copii. La intrare o boltă de fier pe care se află o inscripţie cu următoarele cuvinte: „Pentru muncă şi libertate". Nu departe de această inscripţie se află crematoriul înzestrat de fascişti cu ultimele cuceriri ale tehnicii. Rămîne întipărit în memorie nu numai cinismul şi rafinamentul cotropitorilor, ci mai ales puterea demnităţii omeneşti care a crescut la Auschwitz ca o floare rară în cele mai grele timpuri, în cele mai întunecoase prăpastii.

La ultimul etaj sînt înfăţişate aspecte din activitatea artistică, teatrală, poetică desfăşurată de deţinuţi în timpul groaznicelor crime de la Auschwitz. Am văzut un caiet de partituri, un început de simfonie... Am văzut pagini de versuri deosebite, despre primăvară, despre dragoste şi de mînie împotriva asasinilor, versuri exprimînd încredere în victorie. Am văzut şi cîteva păpuşi necesare teatrului de marionete. Cîtă putere omenească i se va fi cerut necunoscutului maistru să sculpteze în acele condiţii îngrozitoare păpuşi pentru teatru de marionete. Îmi închipui acel spectacol; „Teatrul de păpuşi Auschwitz" prezintă un basm pentru copiii supţi de foame şi mamele muncite, adunate în jurul meşterului să asculte poveşti şi basme fermecătoare. Ce mărturie a demnităţii şi îngăşiei omeneşti! Ce mărturie a puterii de neînvins a omului ascunde acest amănunt: „Teatrul de păpuşi Auschwitz". Copiii cu cea mai înfiorătoare copilărie au zîmbit puţin, o clipă. Un zîmbet din acele vremi! Acum înţeleg de ce şi-a luat necunoscutul meşter o asemenea misiune. Un zîmbet de copil e o răsplată fără seamăn!

Ne găsim acum la sfîrşitul vizitei, într-o încăpere unde se află desene, ilustrate, cărţi despre Auschwitz. De aici, din această încăpere, privesc spre toate colţurile lumii, alături de priveliştile tulburătoare din Zacopane, din splendida Cracovie, cărţi ilustrate înfăţişînd aspecte ale crimelor săvîrşite de fascişti la Auschwitz. Un grup de delegaţi din Franţa, Sudan şi alte ţări depun buchete de flori. Îngînduraţi, păstrăm un moment de reculegere.

Flori proaspete la Auschwitz...

Mereu vor fi flori proaspete la Auschwitz... Asta înseamnă că oamenii au memorie, că nu uită ceea ce nu trebuie uitat.

TEODOR MAZILU

Pe scurt!

★ La 11 august, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez a primit pe conducătorii delegaţiei tineretului sovietic la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor în frunte cu conducătorul delegaţiei A. N. Şelepin. În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej, reprezentanţii tineretului sovietic şi-au împărtăşit impresiile despre Festival şi despre Varşovia.

★ La Festival continuă întîlnirile prieteneşti între delegaţiile diferitelor ţări. La 11 august, tineretul sovietic a primit vizita unui grup numeros de tineri şi tinere poloneze, a unor delegaţi din Canada, Belgia, Olanda, Luxemburg. În a doua jumătate a zilei, tineretul sovietic a primit vizita delegaţiei americane. Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă deosebit de cordială. În numele tineretului sovietic, oaspeţii au fost salutaţi cu căldură de A. Şelepin, secretar al C.C. al Comsomolului. El a vorbit despre năzuinţele de pace şi prietenie ale tineretului sovietic.

În numele delegaţiei sovietice A. Şelepin a invitat grupul de tineri americani să viziteze Uniunea Sovietică după terminarea Festivalului.

În cuvîntarea sa, reprezentantul tineretului american a subliniat că întîlnirea cu tineretul sovietic constituie pentru delegaţia americană punctul culminant al şederii sale la Festival. Noi dorim, a spus el, ca asemenea întîlniri să aibă loc şi în viitor. Aş vrea ca miile de tineri şi tinere americane să vadă şi să simtă întreaga căldură a sentimentelor care domneşte aici. Sînt convins că după ce tinerii şi tinerele noastre vor vizita Uniunea Sovietică, vor spune că între popoarele sovietice şi american există un sentiment de prietenie, care trebuie lărgit şi întărit.

Noi succese ale sportivilor romîni la Festival

Susţinînd partida finală cu reprezentativa R. P. Polone, handbalistele din echipa ţării noastre au cucerit victoria cu scorul de 1-0, obţinînd astfel medaliile de aur. Mai jos publicăm fotografiile membrelor echipei de handbal victorioase.

NAGY IRINA

STARK ANNA

TODOR HORTENSIA

NEUROHR BRUNHILDE

DRASER MAGDA

POPESCU AURORA

SALAGEANU AURELIA

UGRON JOSEFINA

RACEANU CAROLINA

I. JIANU

PADUREANU ELENA

WINDT MORA

BALINT ANA

DOBRE LUCIA

SEIP MARIANE

OPREA MARIA

★

VARŞOVIA 12 (prin telefon de la trimisul special al Agenţiei „Agerpres").

Sportivii romîni au obţinut noi succese de valoare în ziua a doua a competiţiei de caiac-canoe. După întreceri viu disputate, ei au reuşit să cucerească 3 medalii de aur şi o medalie de argint.

In proba de canoe simplu, disputată pe o distanţă de 1000 m. reprezentantul ţării noastre Simion Ismailciuc, pescar din deltă, a ocupat primul loc.

Proba de canoe de două persoane a fost cîştigată de echipajul R.P.R. alcătuit din Lipalit şi Aghei.

O comportare bună a avut reprezentantul nostru Mircea Anastasescu în proba de caiac simplu — 1000 m. cîştigată de Hatlaczky (R. P. Ungară), campion mondial pe această distanţă cu timpul de 4'17"4/10. Mircea Anastasescu a ocupat locul doi, obţinînd rezultatul de 4'18"6/10.

In turneul final de baschet masculin, echipa R.P.R. a întrecut la mare luptă, după prelungiri, reprezentativa R. P. Bulgaria cunoscută drept una dintre cele mai bune din Europa.

A luat sfîrşit şi turneul de lupte clasice la care au participat sportivi de frunte din 16 ţări. In clasamentul pe ţări primul loc este ocupat de U.R.S.S. cu 6 medalii de aur şi o medalie de argint, urmată de R. P. Bulgaria cu o medalie de aur, una de argint şi una de bronz şi Egiptul cu o medalie de aur, una de argint şi una de bronz. Echipa R.P.R. ocupă locul patru cu o medalie de argint şi una de bronz. Victoriile echipei noastre au fost obţinute de Ion Cernea, clasat pe locul doi la categ. muscă şi Marin Beluşica, locul trei la categ. semimijlocie.

★

Timp de aproape două săptămîni peste 4.000 de sportivi din diferite ţări ale lumii s-au întrecut pe stadioanele Varşoviei în pasionante şi minunate întreceri. Lupta lor a fost răsplătită cu numeroase performanţe de valoare dintre care 4 noi recorduri mondiale la atletism, două recorduri europene şi zeci de recorduri naţionale la diferite sporturi.

Reprezentanţii culorilor R.P.R. au concurat cu mare succes la această grandioasă competiţie, cucerind pînă acum 29 de medalii de aur la atletism, handbal feminin, înot, tenis de masă, box şi caiac-canoe. Ei au obţinut locuri de onoare în concursurile de volei, baschetbal, lupte clasice, scrimă şi ciclism. Astăzi, pe marele stadion „Cea de a 10-a aniversare" va avea loc festivitatea de închidere a Întîlnirilor Sportive. Tot aici cei peste 70.000 de spectatori care vor lua loc în tribune vor asista la finala turneului de fotbal în care echipa oraşului Bucureşti întîlneşte pe cea a Budapestei.

Cele două selecţionate vor prezenta următoarele formaţii: Bucureşti: Voinescu-Pahonţu, Androvici, Soeke-Călinoiu, Băcuţ-Copil, Petschowski, Ozon, Georgescu, Mihai. Budapesta: Ilku 1, Matrai, Henni 2, Dudas-Szabo, Csernai-Kertesz, Orosz, Tichy, Kalmar 3, Bedi.

Arbitrul întîlnirii va fi austriacul Steiner.

Jocul va fi transmis în jurul orei 16.30 de posturile noastre de radio, pe programul 1.

Tinerele unite în slujba păcii

— De la trimişii noştri —

De dimineaţă, un grup de tineri din R. P. Ungară, R. P. Polonă şi Danemarca au sosit cu braţele încărcate cu flori la cantonamentul delegaţiei R.P.R. pentru a felicita pe tinerele noastre cu prilejul Zilei internaţionale a fetelor. Fetele noastre participă la numeroase întîlniri cu tinerele din alte ţări. Pe pieptul multora din ele strălucesc acum medalii de laureate ale celui de al V-lea Festival.

Varşovia salută cu bucurie tinerele fete participante la cel de al V-lea Festival.

E ora 3 după amiază. În curtea cantonamentului, fetele noastre discută cu tinere din delegaţia Greciei, Spaniei şi Portugaliei. Conducătorul delegaţiei Greciei ne povesteşte cum au fost lucrate darurile care au fost dăruite tinerelor noastre. „Există o închisoare pe insula Aistradis în care sînt încătuşaţi luptători pentru dreptate şi fericire. Aci, în această închisoare îngrozitoare, noaptea, la lumina lunii, ferindu-se de supravegherea poliţiştilor, cei închişi şi-au amintit de ce are Grecia mai frumos şi au creat aceste daruri"...

Ascultînd povestea lor, privim darurile cu emoţie şi dragoste sporită, le mîngîiem în speranţa naivă că astfel mîngîiem mîinile fetelor care le-au lucrat. La ora 4, delegaţia tinerelor fete din ţara noastră se îndreaptă spre aleea Stalin.

Pe estrada de la capătul aleii Stalin va avea loc parada costumelor naţionale, eveniment deosebit de important pentru care tinerele fete s-au pregătit cu mult înainte de începerea Festivalului.

Animaţia reporterilor fotografi e mai mare ca de obicei. Ei opresc vreme îndelungată coloanele ca să poată fotografia fie o tînără din Brazilia care poartă pe cap un ulcior de lemn, fie gheişele din Japonia de o eleganţă discretă, cu pălării mari de pale şi chimonouri lungi care parcă le mîngîie trupul.

Cum e şi firesc, pictorii se află şi ei prezenţi cu uneltele de lucru la parada costumelor; şi sînt deosebit de activi. Vor să facă cîte un portret de fată din fiecare delegaţie; unul desenează acum portretul unei tinere din Uzbekistanul sovietic, îmbrăcată într-o rochie albă şi cu o căciuliţă de aceeaşi culoare.

Succese însemnate obţin şi fetele din delegaţia R. P. Chineze, în rochii lungi, cu desene complicate, minuţios lucrate, care, în ciuda bogăţiei de culori, nu obosesc privirea: toate sînt făcute cu simţ artistic, cu simţul frumosului.

Pe o altă estradă are loc parada model. Prezintă modele tinerele din R.P. Bulgaria, Ungaria, Franţa.

După parada model şi a costumelor naţionale, tinerele se îndreaptă spre sala Gwardia unde are loc adunarea festivă. Ia cuvîntul Bruno Bernini, preşedintele F.M.T.D. El arată că a crescut numărul tinerelor fete care luptă activ pentru pace.

Urmează apoi festivitatea decernării de premii tinerelor fete care s-au distins în lupta pentru pace, în acţiunile pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena. Printre premiate, se află tinere din India, Spania, Portugalia, Italia. Tinerele premiate iau loc în băncile din primul rînd pentru a asista la spectacolul dat în cinstea lor. O tînără din delegaţia Indiei dăruieşte fiecăreia cîte o frumoasă brăţară de argint.

Stăm de vorbă cu Marie Amelie, profesoară din Lisabona.

— Sînt fericită că am primit această distincţie din partea F.M.T.D. Îmi aduc aminte de discuţiile purtate pe străzile Lisabonei, în casele oamenilor, discuţii îndelungate, stăruitoare pentru a-i convinge să lupte activ pentru pace. Festivalul de la Varşovia îmi întăreşte credinţa că oamenii de diferite convingeri pot avea un punct de vedere comun în problema păcii.

Într-adevăr, Marie Amelie a dat glas gîndului sutelor de fete, miilor de tineri din lumea întreagă adunaţi în aceste zile sărbătoreşti la Varşovia.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52